ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ • КВІТЕНЬ 2019

Ліягона

Спасителеве послання надії і визволення, с. 18

Коли вам здається, що про вас забули, згадайте про вдову з Наїна, с. 12

Великодня пісня: “В Гефсиманському саду”, с. 24

Як знайти мир і уникнути обману, с. 26

ЦЕРКВА
НА
МІСЦЯХ

Рейк'явік
Ісландія

Рейк'явік, розташований на фоні вкритої снігом гори Еша, є барвистою столицею Ісландії і ласкаво запрошує до країни, розташованої на острові за 1609 км від материкової Європи. Рейк'явік, першими поселенцями якого стали вікінги у 874 році від Р.Х., є культурним, економічним та урядовим центром країни, а також одним із найбільш чистих, найбільш зелених і безпечних міст у світі.

Перші два ісландці були охрищені в Данії в 1851 році. Невдовзі вони повернулися до Ісландії, і в 1853 році було організовано першу філію. Сьогодні в Ісландії нараховується майже 300 членів Церкви і три філії—в Рейк'явіку, Акурейрі та Селлфосі. Найближчий храм—Лондонський Англійський храм на відстані 1894 км від Рейк'явіка.

Хоча кількість членів Церкви невелика, Церква постійно зростає. Попри труднощі, якими є віддаленість, переклад церковних матеріалів, несприятлива погода й культурні відмінності, провідники Церкви пообіцяли, що одного дня Ісландія стане маяком для інших країн. Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) відвідав Ісландію і нагадав членам Церкви, що вони є "народом "сили, влади і здатності" вершити великі справи" ("Wonderful to Have Sweet, Good Land", *Church News,* Sept. 21, 2002, 10).

- Ісландську місію було організовано в 1894 році, але проповідування було припинено в 1914 році. Ісландія стала частиною Датської Копенгагенської місії в 1975 році.
- У 1977 році старійшина Джозеф Б. Віртлін (1917–2008), у той час член Першого кворуму сімдесятників, офіційно освятив Ісландію для проповідування євангелії.
- У 1981 році було видано Книгу Мормона ісландською мовою—мовою, якою більше ніде в світі не розмовляють.

Коли опускаються руки, згадайте вдову з Наїна
Кіт Дж. Уілсон
12

Вірити у Спасителеве визволення
Президент Генрі Б. Айрінг
18

Щоб служіння було радісним
8

Три уроки любові радості й миру
Браян К. Ештон
26

Коли **опускаються** руки

У житті бувають підйоми і спади. Іноді, коли ми на спаді, то думаємо, а що ж робить Бог, чому Небесний Батько дозволяє, щоб це сталося? Наше скрутне становище може викликати в нас таке запитання: "А чи Бог взагалі дбає саме про мене?"

У подібних ситуаціях я зрозумів, що мені допомагають ці уривки з Писань:

- **Псалми 8:5–6:** "Що є людина, що Ти пам'ятаєш про неї, і син людський, про якого Ти згадуєш? А однак учинив Ти його мало меншим від Бога, і славою й величчю Ти коронуєш його!"
- **Іван 10:14:** Під час Свого життя тут, на землі, Ісус називав Себе "Добрим Пастирем" і додав: "[Я] знаю Своїх".
- **Мойсей 1:39:** Це—один з моїх найулюбленіших віршів, де Господь розкриває Свою мету пророкові Джозефу Сміту: "Бо ось, це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини". Таким чином Він наголошує на Своїй зацікавленості в нас, у кожній окремій людині.
- **Лука 7:11–16:** Ця історія не лише навчає нас про владу Спасителя над смертю—своєчасне нагадування о цій Великодній порі,—але для мене вона є найкращим символом того, наскільки добре Він знає нас особисто. Лише декілька з усіх Ісусових чудес є такими ж зворушливими і сповненими співчуття, як Його служіння вдові з Наїна. Як сказано в моїй статті (див. с. 12), ця історія виявляє зацікавленість і любов Спасителя до кожного з нас.

Кіт Уілсон
Доцент Університету Бригама Янга

5 Він Воскрес!
"Відстраждав Господь за всіх, Гріх і тління переміг!"

6 Портрети віри: Боб і Лорі Терстон—Камбоджійська Пномпенська місія
Їхня місія не була такою, як вони очікували, але вона благословила їх надзвичайно.

8 Принципи служіння: Щоб служіння було радісним
Одне з найбільших джерел справжньої радості—це служіння.

12 Коли опускаються руки, згадайте вдову з Наїна
Кіт Дж. Уілсон
Як і у випадку з вдовою із Наїну, Спаситель прийде до нас у мить найбільшої скрути.

18 Вірити у Спасителеве визволення
Президент Генрі Б. Айрінг
Господь спрямує нас, щоб визволити від труднощів, якщо ми станемо більш праведними.

24 Музика в Гефсиманському саду
Теммі Сімістер Робінсон
Христос жив, і помер за нас.

26 Три уроки любові, радості й миру
Браян К. Ештон
Ви можете знаходити щастя за будь-яких обставин.

32 Голоси святих останніх днів
Ураган руйнує весільні плани; чим насправді є земне життя; пісня, яка дала надію; прийняте запрошення.

36 Благословення від самозабезпечення: Швидкий розвиток бізнесу
Джошуа Дж. Перкі
Юрист втрачає роботу, але знаходить натхнення під час церковних занять із самозабезпечення.

38 Наші домівки, наші сім'ї: Наш син є сином Небесного Батька
Джерлін Мерфі
Як би сильно ми не любили своїх дітей, Бог їх любить більше.

40 Як навчати підлітків і малих дітей: Як справлятися з трагедією
Підказки, що допоможуть вашим дітям відчути спокій.

Замальовки

На обкладинці
Дорога до Еммауса,
художник Венді Келлер.

Розділи

Дорослій молоді
42

З огляду на те, що доводиться постійно щось вибирати і приймати **життєво важливі рішення,** як ми можемо знати, що **дотримуємося Божого плану** для нас? Читайте у номері за цей місяць статті про **отримання одкровення.**

Молоді
50

Читаючи статті в номері за цей місяць, дізнайтеся, як користуватися патріаршим благословенням, отримати натхнення, щоб започаткувати **нові Великодні традиції** і **знайти мир** для себе й інших.

Дітям

Дізнайтеся більше про те, **чому ми святкуємо Великдень,** прочитавши про Ісуса Христа, Його Спокуту і Воскресіння й те, що це означає для нас.

СТАТТІ, ЯКІ ІСНУЮТЬ ЛИШЕ У ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ

Тренувати духовні м’язи
Аспен Стендер

Аби запобігти атрофії нашого свідчення, слід постійно зміцнювати свої духовні м’язи.

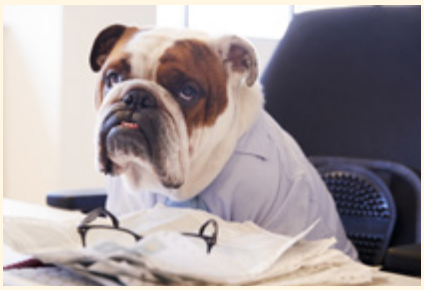

Чи живете ви за євангелією у півсили?
Чейкелл Уордлей

Якою насправді є різниця між завантаженістю в Церкві й активністю в євангелії?

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

У додатку Євангельска бібліотека та на сайті liahona.lds.org ви можете:

- Знайти поточний номер.
- Знайти статті, які існують лише у цифровому форматі.
- Знайти попередні номери журналу.
- Відправити свої історії та відгуки.
- Підписатися або подарувати підписку.
- Поглибити вивчення за допомогою цифрових засобів.
- Поділитися улюбленими статтями та відео.
- Завантажити або роздрукувати статті.
- Послухати свої улюблені статті.

ЗВ’ЯЖІТЬСЯ З НАМИ

Направляйте свої запитання та відгуки електронною поштою на адресу liahona@ldschurch.org.

Надсилайте свої історії про зміцнення віри на сайт liahona.lds.org або поштою на адресу:
Liahona, flr 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

КВІТЕНЬ 2019 ТОМ. 22 № 4.
ЛІЯГОНА 18604 192

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятьох Апостолів: , М. Рассел Баллард, Джеффрі Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Вонг, Уліссес Соарес

Редактор: Ренді Д. Фанк

Консультанти: Браян К. Ештон, Рендалл К. Беннет, Бекі Крейвен, Шерон Юбенк, Крістіна Б. Франко, Дональд Л. Холлстром, Ларрі С. Кечер, Ерік В. Копічке, Лінн Г. Роббінс

Головний директор: Річард І. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Помічник з видавничих питань: Каміла Кастірллон

Редколегія: Марісса Денніс, Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарфф, Ларен Портер Гонт, Джон Раян Дженсен, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Саллі Джонсон Одекерк, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Лорі Фуллер Соса, Чакелл Варделай, Марісса Віддісон

Головний художній редактор: Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрус, Менді Бентлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрен, Скотт М. Моой, Емілі Чико Ремінгтон, Марк В. Робісон, Бред Тір, К. Ніколь Уолкенхорст

Координатор з питань інтелектуальної власності: Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Томас Дж. Кронін, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон, Маррісса М. Сміт

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стівен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Трой Р. Баркер

За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org або звертайтеся до місцевого розподільчого центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт liahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає “компас” або “дороговказ”) друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в’єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною), кірибаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, таїтянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з Ліягони для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликань). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2019 Vol. 22 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days’ notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Він воскрес! Він воскрес!
Світ співа: "Христос воскрес!"
З кам'яної домовини
Він піднявся до небес.
Відстраждав Господь за всіх,
Гріх і тління переміг.

("Христос воскрес!", Гімни, *с. 113).*

Думаючи про Спасителя о цій Великодній порі, ви можете зайти на сайт **lds.org/go/4195**, щоб побачити прекрасні витвори мистецтва і свідчення апостолів про Спасителеві якості, які уможливили Його Спокуту і Воскресіння.

Боб і Лорі Терстон

Служили в Камбоджійській Пномпенській місії

На своїй першій спільній місії Боб і Лорі Ґерстон зрозуміли, що змістовне служіння може здійснюватися, незважаючи на мовні бар'єри та відмінності в культурах, бо всі ми є дітьми Бога.

ЛЕСЛІ НІЛЬССОН, ФОТОГРАФ

Боб:

Одного разу ми почули звуки музики і помітили встановлений намет. У Камбоджі це означає, що хтось одружується або хтось помер.

Лорі:

Ми дізналися, що померла мати п'ятьох чи шістьох дітей. Чоловіка в неї не було. Діти прокинулися і побачили, що мама мертва.

Одна з дочок просто плакала. Через перекладача вона сказала: "Я–найстарша. Тепер на мені всі ці брати і сестри. Я не знаю, що мені робити".

Я міцно обняла її. Хіба я могла зробити щось інше? Ця дівчинка щойно втратила матір. Я звернулася до неї англійською і сказала: "Я знаю, що ти мене не розумієш, але обіцяю, що ти знову побачиш свою маму. Все буде добре. Ти не залишишся на самоті".

Багато випадків, подібних до цього, допомогли нам розвинути особливий зв'язок з народом Камбоджі.

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ

Ви можете знайти більше "Портретів віри" на сайті **lds.org/go/18.**

SISTER THURSTON

Принципи служіння

ЩОБ СЛУЖІННЯ БУЛО радісним

Служіння з любов'ю приносить радість як тому, хто служить, так і тому, кому служать.

Іноді, шукаючи щастя у цьому житті, нам здається, що ми біжимо, як білка в колесі. Ми біжимо і біжимо, але нікуди не прибігаємо. Дехто вважає, що служіння іншим—це просто додаткове навантаження.

Але наш Небесний Батько хоче, аби ми відчували радість і сказав нам: "Люди є, щоб мати радість" (2 Нефій 2:25). І Спаситель навчав, що служіння іншим є важливою складовою того, як наповнювати радістю наше життя і життя інших людей.

Що таке радість?

Радість має таке визначення: "відчуття глибокого задоволення і щастя"[1]. Пророки останніх днів надали роз'яснення щодо джерела радості й того, як її знаходити. "Радість, яку ми відчуваємо, не має майже нічого спільного з обставинами нашого життя і цілком залежить від того, на чому зосереджене наше життя,—сказав президент Рассел М. Нельсон.— Радість приходить від [Ісуса Христа] і завдяки Йому. Він є джерелом всієї радості"[2].

ПРОКАЖЕНИЙ, ЯКИЙ СКАЗАВ ДЯКУЮ, ХУДОЖНИК ДЖОН СТІЛ

Служіння приносить радість

Коли Легій скуштував плід дерева життя, його душа сповнилася “надзвичайно великою радістю” (1 Нефій 8:12). У нього відразу ж виникло бажання поділитися цим плодом з тими, кого він любив.

Наше бажання служити іншим людям може приносити таку радість як нам, так і їм. Спаситель навчав Своїх учнів, що плід, який ми приносимо, коли маємо зв’язок з Ним, допомагає нам отримувати повноту радості (див. Іван 15:1–11). Виконання Його роботи шляхом служіння та приведення людей до Нього може приносити велику радість (див. Лука 15:7; Алма 29:9; Учення і Завіти 18:16; 50:22). Ми можемо відчувати радість навіть перед лицем спротиву і страждань (див. 2 Коринятнам 7:4; Колосянам 1:11).

Спаситель показав нам досконалий приклад того, що одним з найвеличніших джерел справжньої радості в земному житті є служіння. Коли ми служимо нашим братам і сестрам подібно до Спасителя—маючи милосердя і любов у своєму серці,—то зможемо відчувати радість, яка більша за просте відчуття щастя.

“Якщо ми сприйматимемо [служіння] з відкритим

ДЖЕРЕЛО СПРАВЖНЬОЇ РАДОСТІ

Спаситель показав нам досконалий приклад, що справжню радість можна знайти у служінні.

серцем, то… будемо ближче до того, щоб стати народом Сіону, і відчуємо дивовижну радість з тими, кому ми допомогли на цій дорозі учнівства",—навчала сестра Джин Б. Бінгем, генеральний президент Товариства допомоги[3].

Як нам зробити служіння більш радісним?

Є багато способів приносити більшу радість у наше служіння. Ось кілька ідей:

1. **Зрозумійте свою мету в служінні.** Є багато причин для служіння. Зрештою, наші цілі мають узгоджуватися з цілями Бога "здійснювати безсмертя і вічне життя людини" (Мойсей 1:39). Якщо ми приймемо запрошення Президента Рассела М. Нельсона допомагати іншим на шляху завітів, то участь у Божій роботі може принести нам радість[4]. (Щоб дізнатися більше про мету служіння, зверніться до статті "Принципи служіння: Мета, яка змінить наше служіння", в січневому номері *Ліягони* за 2019 рік).
2. **Присвятіть служіння людям, а не завданням.** Президент Томас С. Монсон навчав нас: "Ніколи не ставте вирішення проблеми вище за любов до людини"[5]. Служити—це любити людей, а не любити щось робити. Коли міцнішає наша любов до Спасителя, ми будемо більш відкриті до радості, яка приходить під час служіння іншим людям.
3. **Робіть служіння простим.** Президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, каже нам: "Великі речі виконуються простими і маленькими засобами. … Наші маленькі й прості вчинки доброти та служіння складуться у життя, сповнене любові до Небесного Батька, відданості роботі Господа Ісуса Христа та відчуття миру і радості кожного разу, коли ми робимо крок один до одного"[6].
4. **Служіть без хвилювання.** Ви не відповідальні за спасіння певної людини. Це стосується цієї людини і Господа. Наша відповідальність—любити людей і

Не забувайте, що служіння—це радість

Іноді люди неохоче просять про необхідну допомогу, тож запропонувавши послужити, ви робите те, в чому вони мають потребу. Однак, якщо ми нав'язуємося, це також не є рішенням проблеми. Попросити про дозвіл перед служінням—це хороша ідея.

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, розповідав про матір-одиначку, яка захворіла на вітрянку, а потім захворіли її діти. В охайному зазвичай будинку вже панував безлад. Були гори посуду і прання.

Коли та мати була вже в повному відчаї, у двері постукали сестри з Товариства допомоги. Вони не сказали: "Якщо потрібна буде допомога, повідомте". Коли вони побачили цю ситуацію, то відразу ж взялися за роботу.

"Вони прибрали весь безлад, привнесли в домівку світло і чистоту, а також подзвонили подрузі, щоб та привезла найнеобхідніші продукти. Коли вони зрештою завершили свою роботу і попрощалися, ця молода мати була в сльозах—сльозах вдячності і любові"[7].

Як ті, хто служив, так і ті, кому послужили, відчули тепло радості.

ВОСКРЕСІННЯ ДОЧКИ ЯІРА, ХУДОЖНИК ДЖЕФФ ХЕЙН

допомагати їм повернутися до Ісуса Христа, Який є нашим Спасителем.

Наповнюйте своє життя радістю

Чим більшою радістю, миром і задоволенням ми наповнюємо своє життя, тим більшою буде наша здатність ділитися з іншими під час служіння. Радість приходить через Святого Духа (див. Галатам 5:22 і Учення і Завіти 11:13). Це те, про що ми можемо молитися (див. Учення і Завіти 136:29) й запрошувати у своє життя. Ось кілька ідей того, як можна наповнювати наше життя радістю:

1. **Порахуйте свої благословення.** Аналізуючи своє життя, запишіть у щоденник те, чим Бог вас благословив[8]. Помічайте все хороше навколо себе[9]. Звертайте увагу на те, що може заважати вам відчувати радість, і запишіть способи, як це можна усунути або краще зрозуміти. Під час Великодньої пори приділіть час, щоб наближатися до Спасителя (див. Учення і Завіти 101:36).
2. **Вчіться бути вдумливими.** Набагато легше відчути радість під час спокійних роздумів[10]. Дослухайтеся уважно до того, що приносить вам радість (див. 1 Хронік 16:15). Іноді необхідно відключати медіа, щоб розвивати здатність розмірковувати[11].
3. **Не порівнюйте себе з іншими.** Кажуть, що порівняння—це злодій радості. Павло застерігав, що нерозумно "вважати себе чи рівняти до інших, що самі себе хвалять" (2 Коринтянам 10:12).
4. **Прагніть особистого одкровення.** Спаситель навчав: "Якщо ти проситимеш, ти отримаєш одкровення за одкровенням, знання за знанням, щоб ти міг знати таємниці і мирні речі—те, що приносить радість, те, що приносить життя вічне" (Учення і Завіти 42:61).

Запрошення діяти

Як ви можете збільшувати радість, яку отримуєте у своєму житті завдяки служінню? ■

Принципи, що містяться в цій статті, можна використовувати у щоденному спілкуванні, однак вони мають на меті допомогти братам-служителям і сестрам-служителькам у їхніх зусиллях благословляти окремих людей і сім'ї, яким їх призначено служити.

ПОСИЛАННЯ

1. "Joy", en.oxforddictionaries.com
2. Рассел М. Нельсон, "Радість і духовне виживання", *Ліягона,* лист. 2016, с. 82.
3. Джин Б. Бінгем, "Служити так, як Спаситель", *Ліягона,* трав. 2018, с. 107.
4. Див. Рассел М. Нельсон, "Разом уперед", *Ліягона,* квіт. 2018, сс. 4–7.
5. Томас С. Монсон, "Радість подорожі", *Ліягона,* лист. 2008, с. 86.
6. М. Рассел Баллард, "Знаходити радість у милосердному служінні", *Ліягона,* трав. 2011, с. 49.
7. Див. Дітер Ф. Ухтдорф, "Радісно жити за євангелією", *Ліягона,*, лист. 2014, сс. 120–123.
8. Див. Гері Б. Айрінг "О пам'ятайте ж, пам'ятайте", *Ліягона,*, лист. 2007, с. 67.
9. Див. Дин Б. Бінгем, "Щоб повна була ваша радість", *Ліягона*, лист. 2017, с. 87.
10. Див. Дітер Ф. Ухтдорф, "Про найважливіше", *Ліягона,* лист. 2010, с. 21.
11. Див. Гарі Е. Стівенсон, "Духовне затемнення", *Ліягона,* лист. 2017, с. 46.

ХРИСТОС І ДІТИ З КНИГИ МОРМОНА, ХУДОЖНИК ДЕЛ ПАРСОН

Коли опускаються руки,

згадайте вдову з Наїна

Особливо тоді, коли нам здається, що про нас забули або не помічають, ми повинні пам'ятати: Ісус прийшов до вдови на допомогу саме в той час, коли це було потрібно, і Він прийде до нас також.

Кіт Дж. Уілсон
Доцент факультету стародавніх Писань Університету Бригама Янга

Іноді у вирі життя нам може здаватися, що Бог не дуже цікавиться нашими повсякденними справами. Наш ритм життя здається нудним і одноманітним. Нічого не змінюється, і часом буває важко побачити хоч одну сферу життя, в яку Бог безпосередньо втручається з огляду на наші обставини. Коли мене охоплюють такі почуття і я думаю, що моє життя є мізерним, то часто пригадую жінку з Нового Завіту, яка могла б мати подібні відчуття. Її ім'я не вказується в Писаннях, але ми знаємо назву села, в якому вона жила, та її сімейний статус.

Та жінка була вдовою з Наїна, і лише євангеліст Лука записав її неймовірну історію. Для мене вона символізує суть Спасителевого індивідуалізованого служіння і того, як Він допомагав у Своєму суспільстві простим людям, які занепали духом. Ця розповідь є чіткою відповіддю на це питання: чи знає нас Бог і чи Він про нас піклується?

Якщо коротко переказати диво, описане в сьомому розділі Євангелії від Луки, то йдеться про те, як Ісус зупинив похоронну процесію і дивовижним чином повернув до життя юнака. Але за цією ситуацією криється набагато більше. Коли ми говоримо про кожне диво, і особливо про це, вкрай важливо розуміти контекст, в якому розгортаються події. Оскільки я викладав у Єрусалимському центрі Університету Бригама Янга, то поділюся з вами кількома власними думками стосовно цього чуда.

За часів Ісуса Наїн був невеличким селом, де займалися сільським господарством. Воно розташовувалося біля гори Море, яка знаходилася на західному кінці Ізреельської долини. Саме поселення знаходилося в стороні від битого шляху. Дістатися до нього можна було єдиною дорогою. За часів Ісуса це поселення було маленьким, відносно бідним, і завжди таким залишалося. Траплялися часи за всю історію цього містечка, коли в ньому нараховувалося лише 34 будинки, в яких жило 189 чоловік[1]. Зараз у ньому мешкає приблизно 1500 чоловік.

Лука починає свою розповідь, зазначаючи, що за день до того Ісус був у Капернаумі і що він зцілив слугу сотника (див. Лука 7:1–10). Потім ми дізнаємося, що "*наступного дня*" (вірш 11; курсив додано) Спаситель пішов до міста, що називалося Наїн, у супроводі великої групи учнів. Така послідовність є дуже важливою. Капернаум розташований на північному узбережжі Галілейського моря—на 183 м нижче рівня моря. Наїн знаходиться за 48 км на південний захід від Капернаума на висоті 213 м над рівнем моря. Отже, дорога до Наїну йде вгору і вимагає неабияких зусиль. Щоб дійти з Капернаума до Наїна, знадобиться щонайменше день або два. Нещодавно група молодих студентів з Єрусалимського центру УБЯ пройшла цей шлях асфальтованою дорогою за 10 годин. Це означає, що Ісус, імовірно, мав прокинутися дуже рано, а, можливо, і йти впродовж ночі, щоб зупинити похоронну процесію "наступного дня"[2].

Коли Христос підходив до міста після дуже нелегкої подорожі, на похоронних ношах несли юнака, якому, ймовірно, було років 20 або трохи більше[3]. Лука розповідає нам, що той юнак був єдиним сином у вдови, а деякі вчені дають тлумачення цього грецького тексту, пояснюючи, що в неї, крім нього, не було інших дітей[4]. Велика група односельчан була разом з нею під час такої страшної сімейної трагедії.

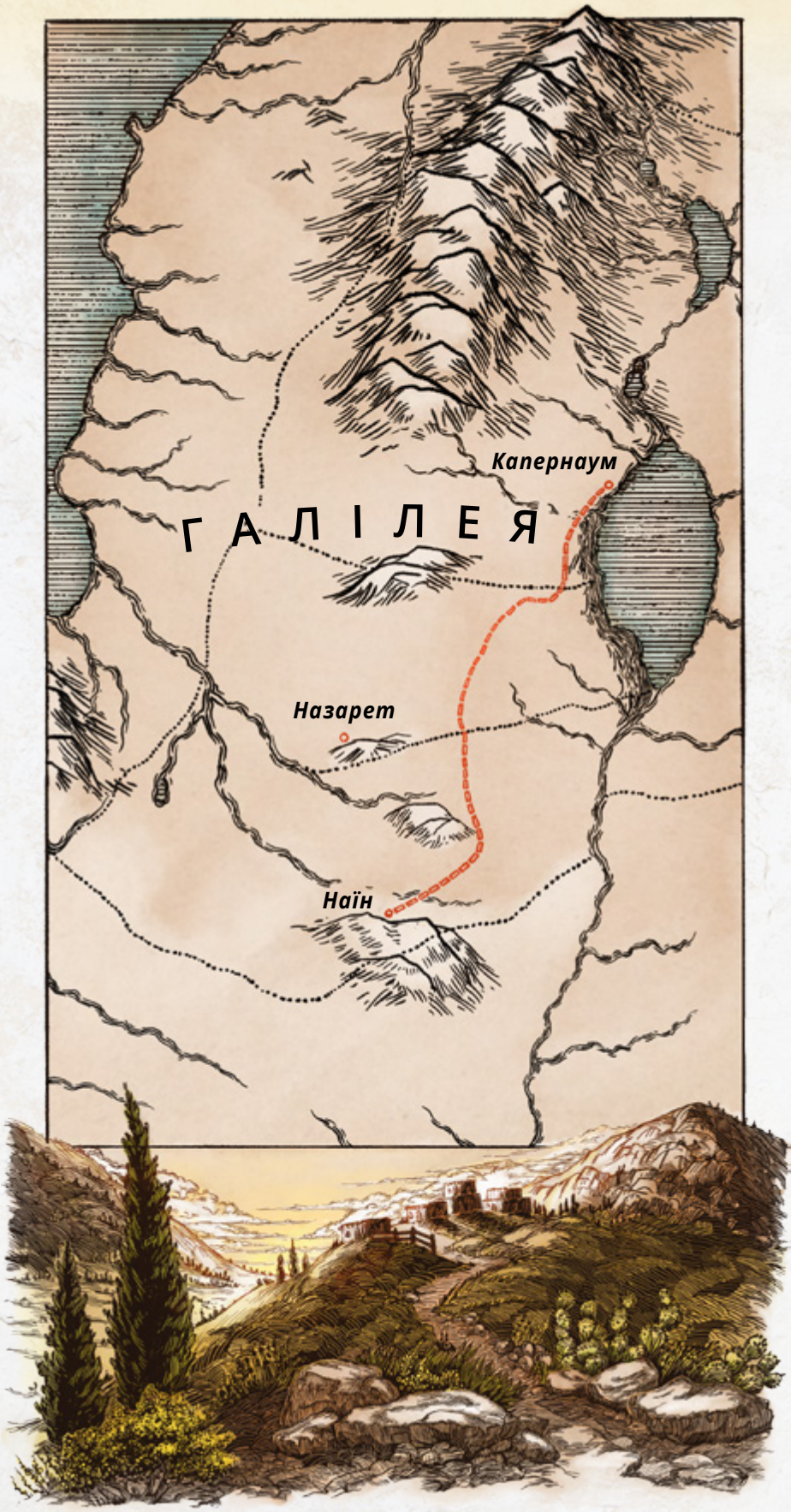

Зрозуміло, що смерть сина стане трагедією для будь-якої людини, але подумаймо, як це вплинуло б на життя цієї вдови. Що означало в соціальному, духовному і фінансовому плані залишитися вдовою без спадкоємця в стародавньому Ізраїлі? У старозавітній культурі вважалося, що коли чоловік помирає, не досягнувши похилого віку, це ознака Божої кари за гріх. Тому деякі люди вважали, що Бог покарав цю вдову. У книзі Рут, коли Ноомі овдовіла в досить молодому віці, вона побивалася: "Таки Господь проти мене, і Всемогутній послав мені горе і розорив мене" (Ruth 1:21, International Standard Version)[5].

Вдова з Наїна зазнала не лише духовного та емоційного болю. На неї чекав також фінансовий крах—навіть загроза голоду[6]. Після укладання шлюбу сім'я чоловіка мала дбати про фінансове благополуччя жінки. Якщо він помирав, піклуватися про неї мав її першонароджений син. Тепер, коли першонароджений і єдиний син цієї вдови помер, вона залишалася останньою ланкою фінансового ланцюжка. Якщо її сину було трохи більше 20 років, то вона, ймовірно, була жінкою середнього віку, яка жила в маленькому непримітному селі і залишилася без духовної, соціальної і фінансової підтримки.

Саме у цей невеликий проміжок часу, коли односельчани несли сина цієї вдови для поховання, Ісус зустрів процесію і "змилосердивсь над нею [вдовою]" (Лука 7:13) Насправді, я

вважаю опис Луки в цьому місці надто стриманим. Ісус певним чином відчув вкрай безнадійний стан цієї вдови. Можливо, вона всю ніч пролежала на земляній підлозі, запитуючи в Небесного Батька, чому це сталося з нею. Можливо, вона навіть прямо запитувала, чому Він залишив її жити на цій землі. Або, можливо, вона зі страхом думала про самотність, яка на неї чекала. Ми не знаємо. Однак ми точно знаємо, що Спаситель вирішив негайно піти з Капернаума і що Спасителю, можливо, довелося йти всю ніч, аби зупинити похоронну процесію саме перед тим, як тіло мали покласти в землю.

Тож, коли Ісус побачив заплакане обличчя цієї жінки, яка йшла в кінці процесії, Він відчув глибоке співчуття до неї—однак, здається, що Його співчуттям керували почуття, які Він мав задовго до того, як "випадково" зупинив ту похоронну ходу. Він прийшов саме в той час, коли це було потрібно.

Тоді Ісус сказав вдові: "Не плач" (вірш 13). Не боючись ритульної нечистоти, Він "доторкнувся до мар" і всі присутні "зупинились". Тоді Він сказав: "Юначе, кажу тобі: встань!

І мертвий устав, і почав говорити. І [Ісус] віддав його матері" (вірші14–15). Не дивно, що натовп односельчан і послідовників Ісуса був приголомшений, коли їхній спільний смуток перетворився на велику радість. Усі "Бога хвалили вони й говорили: Великий Пророк з'явився між нами!" (вірш 16). Однак це чудо стосувалося також спасіння душі, яка була в розпачі. Ісус знав, що ця жінка потрапила у дуже важку ситуацію—в її культурі вона була зневажена. Її ситуація вимагала Його негайної уваги, хоча для цього Йому довелося пройти велику відстань, аби дістатися того місця в належний момент. Він знав її безнадійну ситуацію, і Він прийшов швидко. Президент Томас С. Монсон (1927–2018) висловив беззаперечну істину, коли сказав: "Одного дня, коли ми озирнемося на, здавалося б, збіги обставин в житті, то зрозуміємо, що, мабуть, вони все ж таки були надто вже точними"[7].

Тому яким би надихаючим не був цей випадок, він має стати для нас чимось більшим за цікаву біблійну історію. Він є безпомилковим підтвердженням того, що Ісус знав про цю бідну, забуту й нужденну жінку. Особливо тоді, коли нам здається, що про нас забули або не помічають,

ми повинні пам'ятати: Ісус прийшов до вдови саме в той час, коли це було вкрай потрібно, і Він прийде до нас також. Крім того, ми можемо засвоїти другий урок з прикладу нашого Спасителя—як важливо помічати і благословляти інших людей навколо вас. Багато людей навколо вас час від часу занепадають духом. Якщо ви зможете розповісти їм про "сестру із Наїну" і про те, як Господь знав саме про її розпач та глибоку особисту кризу, це зможе змінити ніч на день. Пам'ятайте проникливі слова Президента Спенсера В. Кімбола (1895–1985): "Бог помічає нас, Він пильнує за нами. Але, зазвичай, наші потреби Він задовольняє через інших людей"[8].

Лише декілька з усіх чудес Ісуса, які Він вчинив під час життя на землі, для мене є такими ж зворушливими і сповненими співчуття, як Його служіння вдові з Наїна. Це нагадує нам, що ми для Нього важливі і що Він ніколи нас не забуває. Ми не можемо про це забувати. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. E. Mills, *Census of Palestine 1931: Population of Villages, Towns, and Administrative Areas* (1932), 75.
2. Див. S. Kent Brown, *The Testimony of Luke* (2015), 364.
3. Див. Brown, *The Testimony of Luke*, 365.
4. Див. Brown, *The Testimony of Luke*, 365.
5. В Ісая 54:4 Господь каже ізраїльській вдові, що "ганьби полишеності своєї вона не буде уже пам'ятати" (New English Translation).
6. Див. Brown, *The Testimony of Luke*, 365.
7. Томас С. Монсон, у статті Джозефа Б. Віртліна, "Уроки, взяті з подорожі життям", *Ліягона,* трав. 2001, с. 38.
8. *Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* (2006), с. 88.

Щоб переглянути біблійне відео "Widow of Nain", зайдіть на сайт **lds.org/go/041917.**

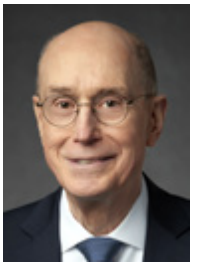

Президент Генрі Б. Айрінг
Другий радник у Першому Президентстві

ВІРИТИ У СПАСИТЕЛЕВЕ **ВИЗВОЛЕННЯ**

Спасителева Спокута і Воскресіння дають Йому силу зміцнювати нас у випробуваннях або визволяти від них.

Тим з нас, хто втратив близьких людей, дорога вперед може бути сумною і самотньою—особливо для тих, хто не має знання або свідчення про Спокуту і Воскресіння Спасителя Ісуса Христа. Згадайте двох Його учнів, які сумнівалися, по дорозі до Еммаусу. Воскреслий Господь наблизився до них і запитав, чому вони сумні. Лука дає нам таку відповідь:

"А вони розповіли Йому: Про Ісуса Назарянина, що Пророк був, могутній у ділі й у слові перед Богом і всім народом.

Як первосвященики й наша старшина Його віддали на суд смертний,—і Його розп'яли.

А ми сподівались були, що Це Той, що має Ізраїля визволити" (Лука 24:19–21).

Нам приносить втішення знання і свідчення про те, що то *був* Він, Хто викупив Ізраїль. То *був* Він, "Який розірвав пута смерті" (Мосія 15:23). То *був* Він, хто став "первіст[ком] серед покійних (1 Коринтянам 15:20). То *був* Він, Хто уможливив храмові завіти, які поєднують нас навіки з тими, кого кохали ми і "хто раніш пішов"[1].

О цій Великодній порі я б хотів поділитися частиною виступу, виголошеного на духовному вечорі кілька років тому і присвяченого Спасителевій силі визволяти. Підготовка до виступу і сам виступ зміцнили мене. Я молюся, щоб він зміцнив і вас, коли ви будете його читати.

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ З ЦІЄЮ МЕТОЮ, ХУДОЖНИК ЙОНҐСАНҐ КІМ, ЛЮБЯЗНО НАДАНО HAVEN LIGHT

Спаситель знає про наш смуток

Для когось життя закінчується рано, але згодом воно закінчиться і для всіх нас. Смерть близької людини стане випробуванням для кожного з нас.

Якось я зустрів одного чоловіка, якого не бачив з часу смерті його дружини. То була випадкова зустріч під час публічного чудового святкування якоїсь події. Він усміхався, наближаючись до мене. Пам'ятаючи, що його дружина померла, я озвучив звичне привітання з великою обережністю: "Як іде життя?"

Його усмішка розтанула, на очі навернулися сльози і він тихо, однак дуже щиро сказав: "У мене все гаразд. Однак це так важко".

Це *дійсно* важко, і більшість з вас про це знає, і всі колись дізнаються. Найважче у цьому випробуванні—це зрозуміти, що ж робити зі смутком, самотністю і відчуттям втрати, коли здається, що ти втратив частину себе. Смуток може надокучати, як хронічний біль. А хтось може потерпати від почуття гніву чи несправедливості.

Спасителева Спокута і Воскресіння дають Йому силу визволити нас у таких випробуваннях. Він з власного досвіду знає про весь наш смуток. Він міг би зрозуміти його

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ГОСПОДЬ МОЛИТВИ*, ХУДОЖНИК ЙОНГСАНГ КІМ, ЛЮБЯЗНО НАДАНО HAVEN LIGHT

Спаситель міг би зрозуміти наш смуток через натхнення від Духа, натомість Він вирішив пізнати його з власного досвіду.

через натхнення від Духа, натомість вирішив пізнати його з власного досвіду. Ось як про це розповідається:

"І знайте, Він буде народжений від Марії, в Єрусалимі, що є землею наших прабатьків, на неї, діву, дорогоцінну і обрану посудину, злине сила Святого Духа, і вона зачне силою Святого Духа, і народить сина, так, а саме сина Бога.

І Він піде, зносячи муки, і страждання, і спокуси всякого роду; і це для того, щоб слово могло виповнитися, яке каже, що Він візьме на Себе муки і хвороби Свого народу.

І Він прийме смерть, щоб скинути пута смерті, які зв'язують Його народ; і Він візьме на Себе їхні недуги, щоб Його нутро сповнилося милості, будучи у плоті, щоб Він міг знати, будучи у плоті, як допомогти Своєму народові в його недугах" (Алма 7:10–12).

Хороші люди навколо вас намагатимуться зрозуміти ваш смуток, викликаний смертю близької людини. Вони й самі можуть відчувати смуток. Спаситель не лише розуміє і відчуває смуток, але також відчуває *ваш* особистий смуток, який відчуваєте лише ви. І Він знає вас досконало. Він знає ваше серце.

Запрошуйте Святого Духа

Спаситель може знати, що з усього, що ви можете робити, підійде вам найкраще, коли ви запрошуєте Святого Духа втішити вас і благословити. Він знатиме, з чого вам найкраще почати. Іноді—це помолитися. Іноді—це піти і втішити іншу людину. Я знаю одну вдову, яка страждає на виснажливу хворобу, однак вона отримала натхнення піти й відвідати іншу вдову. Мене там не було, однак я певен, що Господь надихнув Свою вірну послідовницю протягнути руку допомоги іншій, і в такий спосіб Він зміг допомогти їм обом.

Є багато способів, у які Спаситель може допомагати тим, хто в журбі, і кожен спосіб індивідуальний. Втім ви можете бути певні, що Він може зробити і зробить це таким чином, який найкраще підійде тим, хто сумує, і тим, хто навколо них. Щоб Бог звільнив людину від смутку, необхідно дотримуватися однієї незмінної вимоги: упокоритися перед ним, як дитина. Великим прикладом того, яку силу має сповнене віри смирення, є життя Йова (див. Йов 1:20–22). Ще одна незмінна умова, якої дотримувався також і Йов,—це непохитна віра в силу Спасителевого Воскресіння (див. Йов 19:26).

Усі ми воскреснемо, в тому числі й наші померлі рідичі. Під час зустрічі, яка чекає на нас з ними, ми не будемо безтілесними. Ми матимемо тіла, які ніколи не помруть, не постаріють і не хворітимуть.

Коли Спаситель явився Своїм апостолам після Воскресіння, Він не лише утішив їх у їхньому смутку, але і всіх нас, хто коли-небудь сумував. Він заспокоїв їх і нас у такий спосіб:

"Мир вам! …

Погляньте на руки Мої та на ноги Мої, це ж Я Сам! Доторкніться до Мене й дізнайтесь, бо не має дух тіла й костей, а Я, бачите, маю" (Лука 24:36, 39).

Господь може надихати нас звертатися за силою визволитися від свого смутку у такий спосіб, який найкраще підходить нам. Ми можемо вирішити служити іншим, так як служив би Він. Ми можемо свідчити про Спасителя, про Його євангелію, про відновлення Його Церкви і про Його Воскресіння. Ми можемо дотримуватися Його заповідей.

Усі ті дії можуть запрошувати Святого Духа. Саме Святий Дух може втішати у той спосіб, що підходить лише нам. І через натхнення від Духа ми можемо мати свідчення про Воскресіння та чітке бачення славетної зустрічі, яка чекає на нас попереду. Я відчував те втішення, дивлячись на надгробки людей, яких знав—тих людей, кого в майбутньому, як я це знаю, я буду тримати в своїх обіймах. Це знання не лише визволяє мене від смутку, але і сповнює радісним передчуттям.

Якби та дитина дожила до зрілого віку, вона б потребувала визволення він інших випробувань. Її могло б бути випробувано на вірність

Ви можете бути певні, що Спаситель може зробити і зробить це таким чином, який найкраще підійде тим, хто сумує, і тим, хто навколо них.

Богу під час фізичних і духовних труднощів, які приходять до кожного. Хоча тіло є дивовижним творінням, підтримання його життєдіяльності—це виклик, через який проходимо всі ми. Кожній людині доводиться боротися з хворобами і з наслідками старіння.

"Будь смиренним"

Сила визволення від наших випробувань діє. Вона діє у той самий спосіб, що і визволення від випробувань, які приходять до нас зі смертю близької людини. Оскільки те визволення не завжди полягає у збереженні життя близької людини, визволення від інших випробувань може полягати не в їх усуненні. Господь може не дати полегшення доти, доки ми не розвинемо віру в те, що необхідно приймати рішення, які приведуть у дію силу Спокути в нашому житті. Він це робить не через байдужість, а з почуття любові до нас.

Томасу Б. Маршу, на той час президенту Кворуму Дванадцятьох Апостолів, було дано дороговказ для отримання Господньої сили визволятися від протидії у своєму житті. Він проходив через тяжкі випробування, і Господь знав, що на нього чекають ще більші. Ось порада, яку він отримав і якою керуюся я та пропоную вам: "Будь смиренним; і Господь Бог твій вестиме тебе за руку і дасть тобі відповідь на твої молитви" (Учення і Завіти 112:10).

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ЗАГУБЛЕНА ВІВЦЯ*, ХУДОЖНИК ЙОНГСАНГ КІМ. ЛЮБЯЗНО НАДАНО HAVEN LIGHT

Господь завжди прагне вести нас до визволення таким шляхом, просуваючись яким ми стаємо більш праведними. Для цього потрібне покаяння. І для цього потрібне смирення. Тож на шляху до визволення завжди вимагається смирення, щоб Господь зміг вести нас за руку туди, куди Він хоче провести нас через наші труднощі, а потім до освячення.

Випробування можуть викликати обурення чи розчарування. Смирення, якого ви і я потребуємо для того, щоб Господь вів нас за руку, є наслідком віри. Воно приходить від віри в те, що Бог дійсно живе, що Він любить нас і що Він хоче—як би важко це не було—найкращого для нас.

Спаситель показав нам таке смирення. Ви читали про те, як Він молився в Гефсиманському саду, коли заради нас перестраждав випробування, яких ми навіть не спроможні осягнути або знести, чи навіть описати. Ви пам'ятаєте Його молитву: "Отче, як волієш, пронеси мимо Мене цю чашу! Та проте не Моя, а Твоя нехай станеться воля!" (Лука 22:42).

Він знав Свого Небесного Батька, великого Елогима, і довіряв Йому. Він знав, що Його Батько був всемогутнім і безмежно добрим. Улюблений Син просив смиренно—як мала дитина—щоб сила визволення допомогла Йому.

Відвага і втішення

Батько не визволив Сина шляхом усунення випробування. Заради нас Він цього не зробив, однак Він дозволив Спасителеві завершити місію, яку Він прийшов виконати. Втім ми вічно можемо черпати відвагу і втішення у знанні про допомогу, яку Небесний Батько дійсно надав:

"І Ангол із неба з'явився до Нього,—і додавав Йому сили.

А як був у смертельній тривозі, ще пильніш Він молився. І піт Його став, немов каплі крови, що спливали на землю…

І, підвівшись з молитви, Він до учнів прийшов, і знайшов їх, що спали з журби…

І промовив до них: Чого ви спите? Уставайте й моліться, щоб не впасти в спокусу!" (Лука 22:43–46).

Спаситель молився про визволення. Йому не було дано уникнути випробування, але Його було настільки втішено, що Він славетно його подолав.

Його наказ, даний учням, які й самі проходили через випробування, є дороговказом і для нас. Ми можемо прийняти рішення дотримуватися його. Ми можемо прийняти рішення встати й молитися з великою вірою та смиренням. І ми можемо дотримуватися заповіді, що міститься у книзі Марка: "Уставайте, ходім" (Марк 14:42).

> *Ісус Христос заплатив викуп за всі наші гріхи і гріхи всіх дітей Небесного Батька, щоб нас могло бути визволено від смерті й гріха.*

Ці слова містять пораду, як ви можете долати фізичні й духовні випробування у своєму житті. Вам знадобиться Божа допомога після того, як ви зробите все, що самі могли зробити. Тож уставайте й ідіть, однак здобувайте Його допомогу якомога раніше та просіть визволення, не чекаючи на кризу.

Я урочисто свідчу, що Бог Батько живий і любить вас. Я знаю це. Його план щастя є досконалим, і це *дійсно* план щастя. Ісус Христос воскрес, як воскреснемо і ми. Він відстраждав, щоб мати змогу допомогти нам в усіх наших випробуваннях. Він сплатив викуп за всі наші гріхи і за гріхи всіх дітей Небесного Батька, аби нас було визволено від смерті й гріха.

Я знаю, що в Церкві Ісуса Христа Святий Дух може приходити і втішати, а також очищувати нас, якщо ми йдемо за Вчителем. Нехай Його втішення і допомога будуть з вами у часи нужди, у всіх випробуваннях і труднощах вашого життя. ■

З виступу "The Power of Deliverance" (Сила визволення), виголошеному на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга 15 січня 2008 року.

ПОСИЛАННЯ

1. "О ясне Світло!", *Гімни,* №44.

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ГЕФСИМАНІЯ*, ХУДОЖНИК ДЖ. КІРК РІЧАРДС. ОЛИВКОВІ ГІЛКИ ВІД GETTY IMAGES

В Гефсиманському саду

Вдумливо ♩ = 60–68

Слова і музика Теммі Сімістер Робінсон

1. Ви - ку - пив І - сус в са - ду, Ду - шу ра - не - ну мо - ю,
2. Ба - чив ра - ни я Тво - ї, То стра - ждан - ня сим - во - ли.
3. Ти - хо при - ча - ща - юсь я, Зга - ду - ю Спа - си - те - ля,

Ми - лість ви - я - вив Сво - ю, В Геф - си - ман - сько - му са - ду.
Ти за всіх жит - тя по - клав, І ме - ні спа - сін - ня дав.
Що при - ніс спа - сін - ня Ти, Бу - ду свід - чи - ти зав - жди.

В Геф - си - ман - сько - му са - ду. Мо - є сер - це Ти візь - ми;
І ме - ні спа - сін - ня дав. Мо - є сер - це Ти візь - ми;
Бу - ду свід - чи - ти зав - жди. Мо - є сер - це Ти візь - ми;

Щоб є - ди - ні ми бу - ли. Ми - лість ви - я - вив Сво - ю,
Щоб є - ди - ні ми бу - ли. Ти за всіх жит - тя по - клав,
Щоб є - ди - ні ми бу - ли. Свід - чи - ти - му я, що Ти—

В Геф - си - ман - сько - му са - ду. В Геф - си - ман - сько - му са - ду.
І ме - ні спа - сін - ня дав. І ме - ні спа - сін - ня дав.
Мій Спа - си - тель на - зав - жди. Мій Спа - си - тель на - зав - жди.

© 2003 Теммі Сімістер Робінсон. All rights reserved.
Цю пісню можна копіювати для разового некомерційного церковного або домашнього використання.
Ця позначка має бути на кожній окремій копії.

Браян К. Ештон
Другий радник у генеральному президентстві Недільної школи

Три уроки любові, радості й миру

Виконання цих трьох кроків може значно змінити ваше життя і допомогти вам відчувати плоди Духа.

Коли я був студентом університету, я багато думав про своє майбутнє. Як тільки я потрапив у майбутнє—тобто у мене почалося життя після університету—я засвоїв три важливі уроки, які справили на мене великий вплив. Я хочу поділитися з вами трьома уроками, сподіваючись, що вам не треба буде так багато часу для їх засвоєння, як мені. Вони допоможуть вам знайти більшу радість у житті, а згодом здобути піднесення з вашим Небесним Батьком.

1. Прагніть щастя, миру і Святого Духа

Я познайомився зі своєю дружиною, Меліндою, під час навчання на другому курсі університету, приблизно через шість місяців після повернення з місії. Я одразу зрозумів, що хочу одружитися з Меліндою. Однак Мелінда не мала такого ж відчуття. Минуло аж 5 років, поки вона нарешті отримала позитивну відповідь щодо нашого одруження.

Якщо ви робите незначні речі і покладаєте довіру на жертву Ісуса Христа, то знайдете любов, радість і мир незалежно від своїх обставин.

Упродовж тих 5 років я мав одне з найскладніших випробувань у своєму житті. Я знав, з ким слід одружитися, і Дух спонукав мене до цього, але здавалося, що ціль недосяжна.

Невдовзі після закінчення університету Мелінда вирішила поїхати на місію—частково, і я в цьому переконаний, їй хотілося спекатися мене. Поки вона перебувала на місії, бували часи, коли я почувався нещасним через те, що зосереджувався на тому, чого не маю. Однак я вивчав Писання і щодня молився, служив у Церкві і намагався робити все, щоб Святий Дух перебував у моєму житті.

Якось холодного недільного ранку в Міннеаполісі, шт. Міннесота, США, коли я їхав на церковні збори, то подумав: "Зараз мені слід було б бути глибоко нещасним. Здається, що ніщо не відбувається так, як я хочу. Втім я не нещасний. Я відчуваю неймовірне щастя!"

Але як же я можу бути щасливим, проходячи через те, що, на мою думку, є важким випробуванням?

Відповідь міститься в посланні Галатам 5:22–23: "Плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність, здержливість".

Оскільки я робив те, що запрошувало в моє життя Духа, я відчував Божу любов. Я відчував радість і мир. Я міг довго страждати, однак бути щасливим.

Любов, радість і мир у нашому житті, в житті наших сімей та в наших шлюбах приходить не тому, що в нас є великий будинок, гарне авто, супер модний одяг, успішна кар'єра або будь-що інше, що, на думку світу, приносить щастя. У дійсності, оскільки почуття любові, радості й миру приходять завдяки Духу, то їхня наявність взагалі не пояснюється нашими мирськими обставинами.

Будь ласка, зрозумійте мене правильно. Я не маю на увазі, що ми завжди будемо щасливі, або що наші мирські обставини ніколи не впливатимуть на наше щастя. У дійсності, якщо ми не спробуємо гіркого, то не дізнаємося про смак солодкого (див. Учення і Завіти 29:39; див. також Мойсей 6:55).

Час від часу нам необхідно долати перепони. Більш того, деякі фізичні й емоційні стани можуть спричиняти великі страждання і заважати нам відчувати Духа. Однак якщо ми намагаємося мати Духа у своєму житті і довіряємо Богові, то, загалом, можемо бути щасливими.

Я свідчу з особистого досвіду, що це—істина. Починаючи з того випадку, що стався під час служіння Мелінди на місії, я помітив ось що: коли я роблю те, що приносить у моє життя Дух, у тому числі приймаю рішення повірити і прийняти факт, що все складеться так, як задумав Бог, то я, як правило, щасливий (див. Кн. Якова 3:2)[1].

2. Не спокушайтеся підробками

Сатана пропонує фальшиві варіанти всього, що робить Бог, сподіваючись спантеличити і обманути нас. Попри спроби Сатани переконати нас у протилежному, Спаситель навчає, що "не може … зіпсоване дерево принести добрий плід" (3 Нефій 14:18). Оскільки Сатана є зіпсованим деревом, він не може спонукати нас відчувати "любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, вір[у], лагідність [і] здержливість" (Галатам 5:22–23). Натомість Сатана хоче зробити нас нещасними (див. 2 Нефій 2:27).

То що ж робить Сатана? Він намагається обманути нас.

Одну мою подругу, яка була серед обраних, було обмануто. Моя подруга служила на місії і була надзвичайною місіонеркою. Після повернення додому з місії вона мала намір робити все те незначне, що приносило в її життя Дух і зміцнювало на місії. І певний час вона так і робила.

Сатана пропонує фальшиві варіанти всього, що робить Бог, сподіваючись спантеличити і обманути нас. Спаситель навчає нас, що "не може … зіпсоване дерево принести добрий плід"

(3 Нефій 14:18).

Однак вона бачила друзів, багато з яких були колишніми місіонерами, які ходили до церкви кожної неділі, однак поза церквою жили так, як живе світ. Вони здавалися щасливими. Вони робили "класні" речі. І їхній стиль життя не вимагав стількох зусиль, скільки доводилося докладати їй.

Поступово вона перестала робити все те незначне, що робило її духовно сильною на місії. Вона все ще мала свідчення, проте сказала мені, що дійшла такого висновку: "Якщо я просто ходжу на церковні збори, зі мною все гаразд—я на шляху". Однак вона казала: "Духовно я була неактивною"[2]. Поки вона жила так, як живе світ, одне погане рішення вело до іншого, і невдовзі вона завагітніла.

Її неправедні рішення згодом взяли її в полон. Вона не була щаслива, і вона це знала. На щастя, моя подруга зрозуміла, що була обманута, і покаялася.

Її історія є яскравим прикладом того, що навіть найкращі з нас можуть бути обмануті. Більше того, її історія вказує на те, що ми повинні постійно пильнувати, аби уникнути обману. Нам це вдасться, якщо будемо виконувати незначні речі, які приносять у наше життя Дух.

Я з радістю хочу повідомити, що сьогодні моя подруга щаслива, намагається дотримуватися заповідей, фізично і духовно активна в євангелії.

Сатана використовує багато способів обману. Я згадаю лише кілька.

Сатана намагається переконати нас, що слід ставити на перше місце мирське, а не духовне. Ми можемо визначити дисбаланс у наших пріоритетах частотою повторюваності фрази: "Я зараз надто занятий/а або надто втомлений/а, щоб _____". Заповніть пропуск: піти до храму, служити, вивчати й обдумувати Писання, виконувати покликання або навіть помолитися.

Одна з причин нашої зайнятості полягає в тому, що Сатана старанно працює над тим, аби відволікати нас. Він використовує смартфон у нашій руці, радіо в нашому авто, телебачення в нашому домі й міріади інших способів, щоб відволікати нас майже постійно. Внаслідок цього нам здається, що ми настільки зайняті, як ніколи.

Ще один результат цього відволікання полягає в тому, що ми все менше розмірковуємо. Сатана працює над тим, щоб відволікати нас, оскільки знає, що розмірковування, особливо над Писаннями, веде до глибшого навернення та одкровення.

Ще один обман Сатани полягає в ідеї про те, що наші зовнішні вчинки менше значать, ніж наша внутрішня мотивація. Коли нам бракує належної мотивації для виконання духовних речей, ми перестаємо відчувати радість євангелії. Внаслідок цього, дотримання заповідей починає здаватися важкою і нудною роботою, і Сатана знає, що якщо він викличе в нас такі почуття, то ми, ймовірно, перестанемо робити те, що, як знаємо, нам слід робити.

Сатана також обманює нас, примушуючи вірити в те, що радість і щастя приносить легке життя або постійні розваги. Це не так. Істина полягає в тому, що немає ні радості, ні щастя без подолання перепон (див. 2 Нефій 2:11, 23).

Останній обман Сатани, про який я сьогодні згадаю, полягає в тому, що він намагається переконати нас у тому, що злочестивість, з її тимчасовими задоволеннями, насправді є щастям. Сатана знає, що принаймні у момент отримання задоволення певні почуття або емоції можуть (1) викликати у нас враження, що ми відчуваємо плоди

Духа, (2) маскувати наше бажання отримати ті плоди або (3) давати відчуття, що така підміна є прийнятною.

Наприклад, Сатана може спокушати нас до хтивості, замість любові. Він може зваблювати нас гострими почуттями, замість тривалої радості. Він намагається відволікати нас, замість того, щоб приносити спокій. Він би хотів, аби ми були самовдоволеними, пожадливими і політично коректними замість того, щоб бути безкорисливими, незмінно слухняними і духовно зосередженими. Його спокуси можуть викликати у нас збентеження, що, у свою чергу, може вести до думки, що порушення заповідей принесе щастя.

3. Робіть незначні речі

Саме незначні речі приносять Дух у наше життя, оберігають нас від обману і, зрештою, допомагають здобути силу, щоб дотримуватися заповідей і сягнути вічного життя. Спаситель навчав цього принципу старійшин Церкви в Кертленді, шт. Огайо: "Отже, не втомлюйтесь у доброчинності, бо ви закладаєте основи великої роботи. І з малого виходить те, що є великим" (Учення і Завіти 64:33).

Чому мале є такими важливими? У наступному вірші Спаситель пояснив, що "Господу потрібні серце і небайдужий розум" (Учення і Завіти 64:34). Чому Спаситель пов'язує виконання незначних речей із серцем і небайдужим розумом? Тому що постійно виконуючи незначні речі ми звертаємося серцем і розумом до Бога, а це очищує і освячує нас (див. Геламан 3:35).

Таке очищення і освячення змінює нашу природу, крок за кроком, щоб ми ставали все більше схожими на Спасителя. Це також

спонукає нас бути більш сприйнятливими до спонукань Святого Духа, а це зменшує ймовірність того, що ми піддамося обману.

Коли я навчався у випускному класі школи, батько проводив зі мною заняття семінарії у нас вдома. Оскільки темою того року була Книга Мормона, батько вирішив, що ми будемо читати її разом, вірш за віршем, і обговорювати те, що дізналися. Під час читання батько ставив запитання, які змушували мене думати про те, що ми читаємо, і він пояснював незрозумілі для мене місця. Я й досі пам'ятаю те, що дізнавався про Спасителя і відчував, що Він дійсно приходив до нефійців і що я дійсно можу отримати прощення своїх гріхів завдяки Його Спокуті.

Те вивчення, яке ми проводили разом з батьком, заклало фундамент мого знання Писань. Я щось відчував, коли ми читали. І, можливо, більш важливим було те, що мої бажання, мотиви і вчинки змінилися. Я хотів бути кращим. Я почав бачити, де піддавався обману. Я частіше каявся. У кінці мого першого курсу університету я читав Писання кожного дня.

Приблизно в той час Президент Езра Тефт Бенсон (1899–1994) попросив членів Церкви щодня читати Книгу Мормона і застосовувати вивчене[3]. Тож, крім усього, що читав, я хоча б трохи читав з Книги Мормона.

На місії я навчився по справжньому читати Писання й бенкетувати ними. Я не лише відчував Святого Духа під час читання, але також почав відчувати радість, вивчаючи Писання, бо знаходив розв'язання своїх проблем і проблем зацікавлених Церквою, яких навчав.

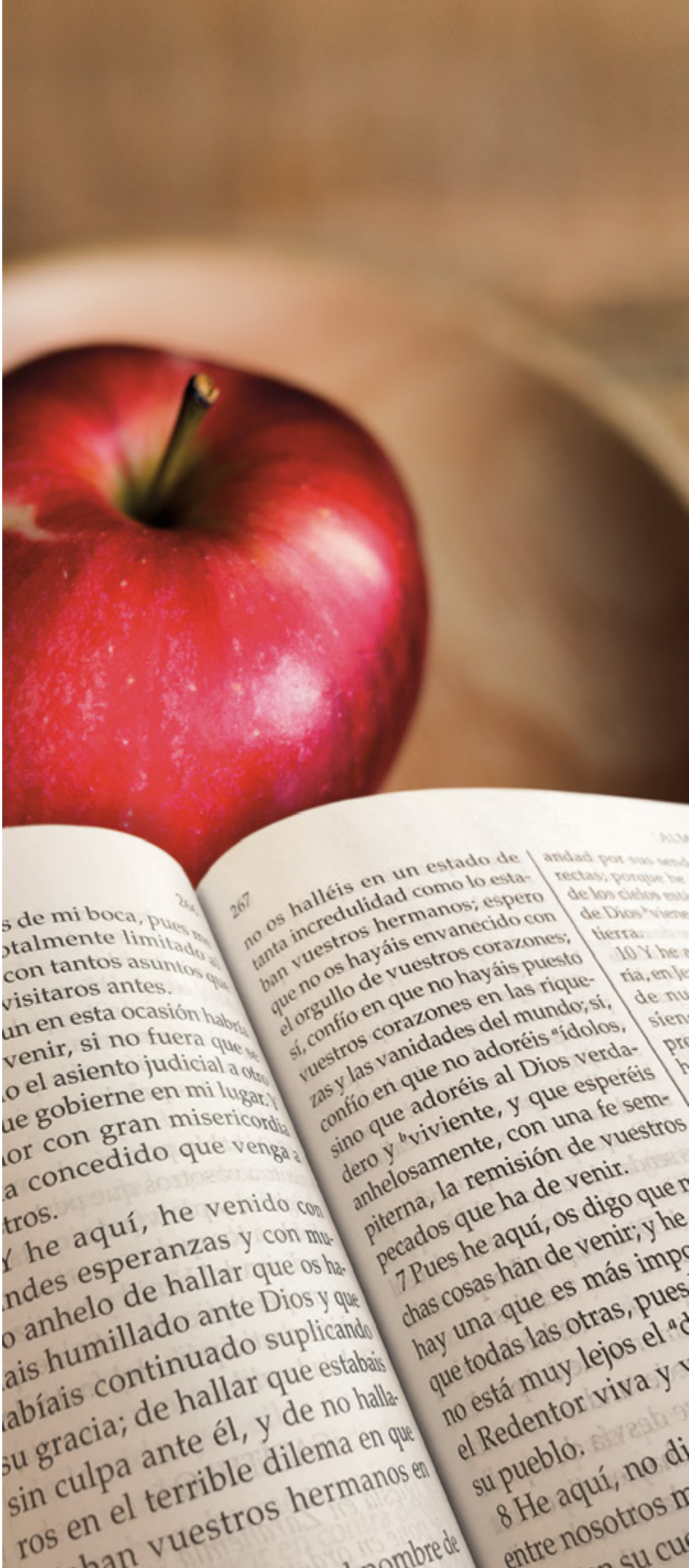

Я обіцяю, що якщо ви будете щодня бенкетувати Писаннями, особливо Книгою Мормона, то будете запрошувати Духа у своє життя.

Після місії я продовжував бенкетувати Писаннями щодня. Оскільки така практика запрошувала в моє життя Святого Духа, я отримував Його спрямування, яке допомагало використовувати свій час більш ефективно. Завдяки цьому я досягав кращих результатів у навчанні, а потім і на роботі. Мені стало легше приймати правильні рішення. Я більше молився і був стараннішим у виконанні своїх покликань. Щоденне бенкетування Писаннями не вирішило всіх моїх проблем, однак життя стало легшим.

У серпні 2005 року Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) звернувся із закликом прочитати Книгу Мормона до кінця того року[4]. Оскільки я і так щоденно читав Книгу Мормона, то був уже на книзі Етера чи Моронія. Згодом, закінчивши читання через тиждень чи два, я вирішив, що вже відповів на заклик Президента Хінклі.

Але після того нашу сім'ю прийшов відвідати один сповнений віри домашній учитель. Він запитав, як я відгукнувся на заклик Президента Хінклі.

Я сказав, що мені пощастило, оскільки я почав читати Книгу Мормона ще до того, як Президент Хінклі звернувся із закликом. Потім, не без самовдоволення, я оголосив, що вже впорався із цим завданням.

На щастя, мій домашній учитель дивився на це по-іншому. Коли він лагідно виправив мене, Дух прошепотів, що мій домашній учитель був правий.

Тепер мені потрібно було читати по два розділи за день, щоб знову завершити читання до кінця року. Оскільки я почав ще більше читати Книгу Мормона, то помітив, що у моєму житті з'явилося ще більше сили. У отримав більше радості. Я бачив усе більш чітко. Я каявся ще частіше. Я хотів служити і допомагати іншим. Я краще опирався обманам і спокусам Сатани. Я більше любив Спасителя.

Того року в листопаді мене було покликано єпископом нашого приходу. Виконання заклику Президента Хінклі підготувало мене до того покликання. З того часу я помічав, що чим більшим було навантаження на роботі чи в церкві, тим більше мені потрібно було вивчати Писання, особливо Книгу Мормона.

Ви можете мати таке саме благословення і силу у своєму житті, якщо також будете бенкетувати Писаннями кожного дня. Я обіцяю, що якщо ви щодня будете бенкетувати Писаннями, особливо Книгою Мормона, то запросите Духа у своє життя і, як наслідок, будете кожного дня молитися, частіше каятися, і вам буде легше ходити до церкви та щотижня приймати причастя.

Я свідчу, що якщо ви робите незначні речі й довіряєте Господу, то знайдете любов, радість, мир та щастя незалежно від своїх обставин. Я також свідчу, що це стало можливим завдяки жертві Ісуса Христа. Усе хороше відбувається завдяки Йому (див. Мороній 7:22, 24). ■

З виступу "Happiness, Deceit, and Small Things", що прозвучав на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга 5 грудня 2017 р.

ПОСИЛАННЯ

1. Коли ми непохитні у вірі в Христа, ми можемо бенкетувати Божою любов'ю за будь-яких обставин.
2. Запис інтерв'ю та стенограма виступу є власністю автора.
3. Див. Ezra Taft Benson, "A Sacred Responsibility", *Ensign,* May 1986, 77–78; див. також "The Book of Mormon—Keystone of Our Religion", *Ensign,* Nov. 1986, 4–7.
4. Гордон Б. Хінклі, "Живе й правдиве свідчення", *Ліягона*, серп. 2005, сс. 2–6.

Навіть ураган не міг нас зупинити

Невдовзі після мого повернення з місії я отримала запрошення на танці. Після танців я не змогла знайти свій телефон, і один юнак запропонував мені його пошукати. Під час розмови ми зрозуміли, що обоє повернулися з місії і мали багато спільних думок та цілей.

Наші стосунки продовжували розвиватися, і ми заручилися. Ми мріяли про те, щоб запечататися у Вашингтонському храмі в березні 2018 року до його закриття на ремонт. Але після прийняття такого рішення у нас почалися випробування. Спочатку я втратила роботу і не мала можливості заощаджувати гроші на нашу поїздку до храму. Потім, прямо перед датою нашого весілля, оголосили, що на Пуерто-Ріко насувається ураган.

Коли налетів ураган Марія, він спустошив наш чудовий острів. Магазини закрилися. Не було ні електрики, ні води, ні їжі. Інші важливі для життя речі було важко знайти. Ми втратили все, що планували використати для нашого весілля. Нам довелося відмінити прийом, і, здавалося, що нам треба відмінити весілля. В'їзд і виїзд з Пуерто-Ріко було обмежено, і ніхто не знав, на скільки. Я почала відчувати занепад духа, і мене переповнювали сумніви та збентеження.

Одного вечора ми з нареченим обговорювали свою ситуацію. Подорож була під питанням, і у нас не буде ні прийому, ні весільного одягу, однак Дух підтверджував, що нам необхідно довіряти Господу. Більш важливо було запечататися у храмі. Ми молилися Небесному Батькові і просили про допомогу.

Як тільки відновили рейси з Пуерто-Ріко, нам потрібно було скласти нові плани на подорож і призначити нову дату нашого запечатування. Упродовж кількох тижнів після урагану ми залишалися без засобів зв'язку, але у однієї подруги працював мобільний телефон. Вона дозволила нам скористатися ним, щоб зв'язатися з храмом. Ми змогли все перепланувати, аби все-таки запечататися! За кілька тижнів до нашої поїздки члени сім'ї та друзі дали нам взуття і одяг та допомогли багато чого придбати для весілля.

Коли ми нарешті увійшли до храму, то залишили всі турботи позаду. Ми тримали одне одного за руку і йшли разом у майбутнє. Я чесно можу сказати, що відчувала руку Господа, яка вела нас, і запевнення, що поки ми довіряємо Йому, все буде гаразд. На сьогодні Господь благословив нас прекрасним сином, і наша сім'я запечатана на вічність. ■

Кораїма Сантьяго де Хесус, Сан-Хуан, Пуерто-Ріко

ІЛЮСТРАЦІЯ СЮЗАННИ СІММОНС

Після урагану Марія здавалося, що нам доведеться відмінити весілля.

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖОНА КЕЧИКА

“Це воно і є!”

Одного зимового вечора я приїхав додому пізно, після того як провів багато співбесід, оскільки був єпископом. Я був виснажений. На роботі упродовж тижнів була напружена ситуація, а через сімейні та церковні обов’язки я відчував себе виснаженим понад міру.

Того вечора я мав полагодити машину, щоб наступного ранку поїхати на роботу. Одягнувши робочий комбінезон, я змінив свою роль єпископа на механіка. Я ліг під машину на холодну підлогу гаража і почав працювати. Чому мені треба мерзнути, виснажуватися і ранити пальці після того, як я важко працював увесь день? Я втрачав терпіння і почав скаржитися в молитві Небесному Батькові, запитуючи:

“Чи не міг би Ти мені трохи допомоги?— казав я.— Я намагаюся з усіх сил бути хорошим батьком, чоловіком і єпископом та жити за заповідями. Може, я служив би краще, якби трохи відпочив? Будь ласка, допоможи мені справитися з цією роботою, щоб я міг лягти спати”.

Раптом чотири чіткі окремі слова несподівано з’явилися в моїй голові: “Це воно і є!”

“Що?”— відповів я.

Слова знову з’явилися: “Це воно і є!”

Розуміння почало наповнювати мій розум і серце, коли слова з’явилися втретє: “Це воно і є!” Ті слова несли послання моєму духові. “Це” означало земне життя, і я переживаю момент зростання, який має допомогти мені стати таким, яким хоче бачити мене Небесний Батько. Здавалося, що Дух каже мені: “Чи ти сподівався пройти цей земний шлях без зусиль?” Коли я підвівся з тієї холодної підлоги, я був іншою людиною.

У залежності від того, як ми реагуємо на випробування, вони можуть здаватися нам подарунками від люблячого Небесного Батька. Він надає можливості мати випробування, щоб ми могли навчатися звертатися до Нього. Якщо ми так і чинимо, то маємо благословення навчатися і духовно зростати.

Я ремонтував свою машину, коли чітке послання несподівано з’явилося в моїй голові.

Чотири слова, які з’явилися в моїй голові під час холодного вечора на бетонній підлозі гаража, благословляють мене понад 35 років. Я докладаю всіх зусиль, аби жодне випробування не було марним. Я дивлюся на випробування, як на можливості навчатися тому, чого я ніколи б не засвоїв у будь-який інший спосіб. ■

Річард Дж. Андерсон, шт. Юта, США

Спів мого тата

Я була на місії в Гонолулу, Гаваї, США, усього чотири з половиною місяці, коли у мене стався напад і у мене виявили епілепсію. Упродовж наступних місяців я ходила в лікарню, робила безліч аналізів, приймала нові ліки з жахливими побічними діями.

До того часу я настільки була зосереджена на місіонерській роботі, що не відчувала ностальгії за домівкою, але після нападу мені щеміло серце. Я сумувала за батьками й почувалася самотньою навіть в оточенні чудових дбайливих людей. Я не хотіла їхати додому, але я хотіла відчути спокій.

З дозволу президента місії я поговорила з батьками по телефону про своє лікування. Батько, який щойно здійснив мрію свого життя—почав співати в Хорі Скинї на Храмовій площі,—запевнив мене, що буде співати від усього серця для мене під час генеральної конференції, яка починалася наступного дня.

Наступного ранку я гаряче молилася, щоб відчути спокій, якого я так відчайдушно прагнула. Раніше я отримувала відповіді на конкретні запитання під час генеральної конференції, і я вірила, що знову зможу отримати скерування. Під час відкриття конференції хор співав "Любі діти, Бог—ваш Батько" (*Гімни,* № 20). З першої ж хвилини я побачила свого тата на екрані телевізора. Камера на певний час зупинилася на його обличчі.

На очі навернулися сльози, і мене огорнуло неймовірне відчуття спокою. Я знала, що Бог мене любить. Він точно знав, що мені було потрібно того дня—просте запевнення, що Він був поруч і знає мене. Я відчувала Божу любов, і крім того любов своєї сім'ї, своїх напарниць і президента місії. Замість того, щоб відчувати себе обтяженою, я раптом побачила можливість стати ближчою до Господа.

Проблеми зі здоров'ям не зникли. Зрештою мені довелося поїхати з місії раніше, але я знала, що Бог був поруч і що Він мене любить. Те запевнення не залишало мене під час багатьох інших важких моментів і дало надію у найпохмуріші години. Дехто може назвати це співпадінням, але я знаю, що коли побачила, як тато співає про Божу любов,—то було маленьким дивом у важкий для мене час. ■

Марія Ока, шт. Каліфорнія, США

ІЛЮСТРАЦІЯ АЛЛЕНА ГАРНСА

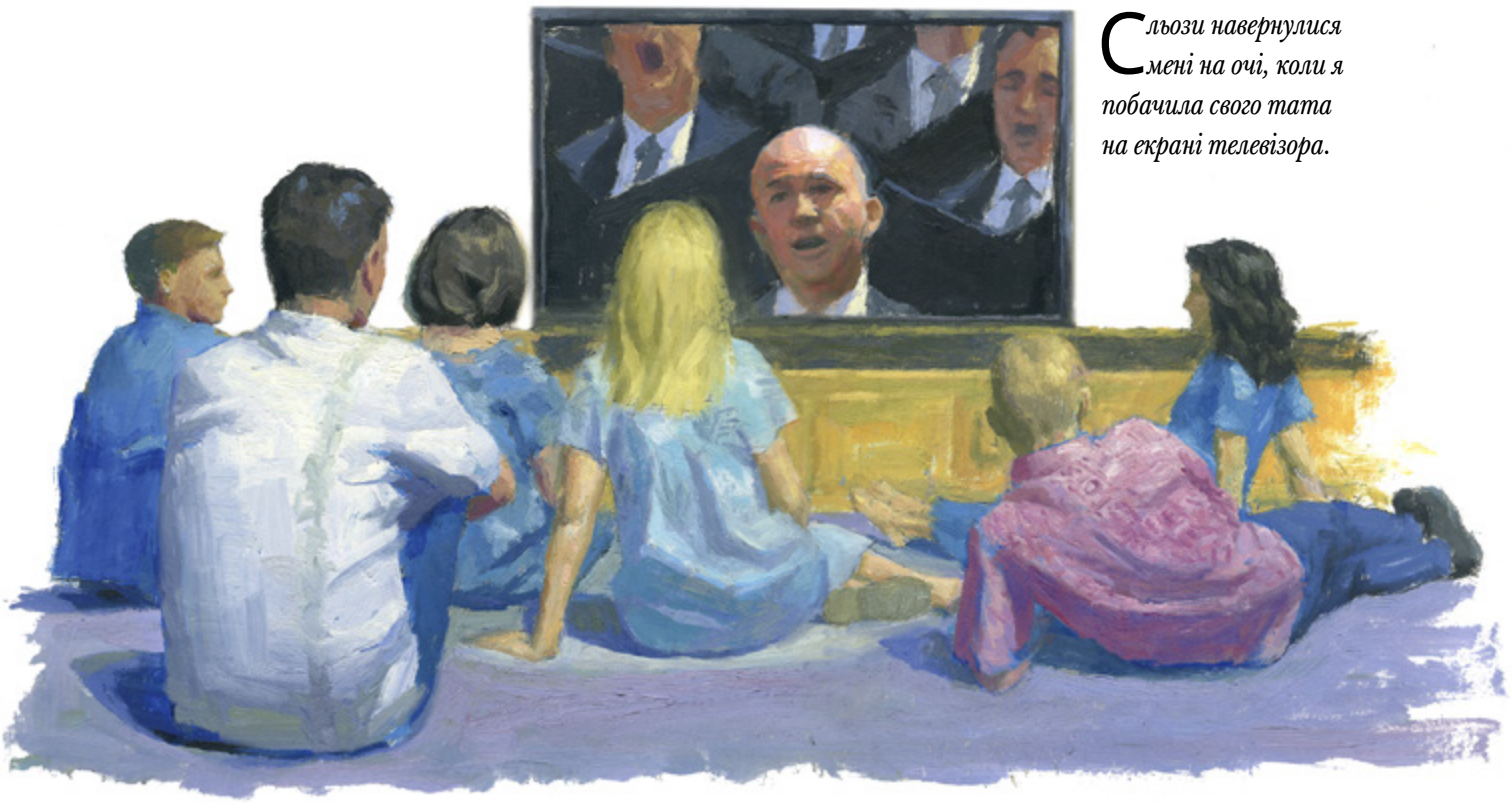

Сльози навернулися мені на очі, коли я побачила свого тата на екрані телевізора.

Запрошення для Рікардо

Коли я чую про Церковний захід, то завжди запрошую 10 чоловік, які не є членами Церкви. Я роблю це вже багато років. Я виготовляю запрошення і кладу кожне в білий конверт та молюся, щоб Дух мене скерував. Потім я вручаю запрошення. Рідко приходять усі 10 чоловік, але якщо навіть хтось один приходить, я відчуваю, що досягнув успіху.

Кілька років тому я підготував 10 запрошень на духовний вечір для подружніх пар. Я вручив дев'ять з них людям на роботі, і залишилося ще одне. Я не знав, кому його дати. Через кілька хвилин повз мій стіл пройшов Рікардо, торговий представник. Я відчув спонукання запросити його, хоча він і відмовився від запрошення мого співробітника відвідати захід, що проводився його церквою. Я не думав, що Рікардо зацікавиться.

Але коли Рікардо, виходячи з офісу, знову проходив повз мій стіл, я знову відчув спонукання. Проте він вийшов так швидко, що я не зміг з ним поговорити. Я молився, щоб Рікардо повернувся і я віддав йому запрошення.

Коли я закінчив молитву, Рікардо повернувся, щоб щось у мене запитати. Після того я сказав: "Рікардо, в моїй церкві проводиться захід для подружніх пар. Ми будемо ділитися досвідом того, як бути щасливими кожного дня. А потім будуть танці. Якщо я запрошу тебе, ти прийдеш?"

"Звичайно!"— сказав Рікардо, але його відпвідь мене не переконала.

ІЛЮСТРАЦІЯ КЕТІ ДОКРІЛЛ

Я вручив дев'ять запрошень людям на роботі, і залишилося ще одне. Я не знав, кому його дати.

"Ну що ж, я виконав свою частину",—подумав я.

Ми з дружиною прийшли на захід раніше, щоб вітати тих, хто приходив. Раптом я побачив Рікардо і його дружину Регіну. Я представив їх моїй дружині та іншим присутнім. Було схоже, що і Рікардо, і Регіні було приємно бути разом того вечора. Я був здивований, коли вони сказали мені, що прийдуть в неділю до церкви, щоб дізнатися більше.

Рікардо, Регіна та їхні двоє дітей дійсно більше дізналися. Згодом, вони приєдналися до Церкви. Пізніше вони запечаталися у храмі. Рікардо якось сказав мені, що вони з дружиною говорили про розлучення, але потім Господь привів Рікардо в мій офіс.

Я попросив Бога пробачити мене за думки про те, що Рікардо міг не прийняти мого запрошення. Я зрозумів, що важливо запрошувати всіх. Ви ніколи не знаєте, хто прийме ваше запрошення. ■

Мартін Аполо Кордоба, Парана, Бразилія

Швидкий розвиток бізнесу

Джошуа Дж. Перкі
Співробітник редакції церковних журналів

Коли одні двері зачинилися для Тедді Реєса, завдяки здобутим знанням на заняттях із самозабезпечення для нього невдовзі відкрилися інші.

Четверта ранку в Санто-Домінго, Домініканська Республіка, а Тедді Реєс уже на ногах і працює. Сьогодні йому багато треба зробити, щоб його бізнес продовжував швидко розвиватися. Він починає нарізати помідори і хліб. Потім він готує свій особливий соус.

О шостій ранку приходять два наймані працівники, і підготовчі роботи прискорюються. На восьму ранку вже приготовано 300 бутербродів, кожен з яких загорнуто у пластик і покладено в сумки. Приходить ще шість співробітників, і вся команда вирушає їх продавати.

На дев'яту ранку майже всі бутерброди продано за винятком трьох або чотирьох, які Тедді залишив для співробітників.

Бізнес у Тедді йде добре. Але не завжди було так легко. Насправді, упродовж останніх п'яти років він не міг знайти постійної роботи за своєю професією юриста.

То як же Тедді зробив такий поворот—від юристконсульта до продавця бутербродів? Звичайно ж, довелося багато працювати, але довелося також ретельно дотримуватися принципів, засвоєних на

заняттях, що проводилися Церковною службою із самозабезпечення.

Втрата роботи

П'ять років тому життя у Тедді було чудовим. У нього була хороша робота юриста, він нещодавно одружився і сам охристив дружину. "Однак у нас були певні труднощі,— розповідає він,—і я втратив свою роботу".

Наступні чотири роки Тедді намагався знайти роботу. "Було багато роботи, яку я міг виконувати, але ніхто не хотів мені платити. Я самостійно намагався робити щось нове, але нічого не виходило".

Його дружина, Стефані, мала хорошу роботу, але лише її зарплати не вистачало, щоб сплатити за всі рахунки. Невдовзі у подружжя з'явилася дитина. Вони дуже раділи, але фінансова ситуація ускладнювалася. Вони втратили свій будинок, довелося продати машину, і всі заощадження вичерпалися. Згодом їм довелося переїхати в маленький будиночок, який належав матері його дружини, Стефані.

Однак Тедді не здавався. Невдовзі йому несподівано підвернулася нагода.

Сила самозабезпечення

Після кількох років труднощів Тедді зрозумів, що треба щось змінювати.

"Я вирішив відвідувати церковні заняття із самозабезпечення,— розповідає він.— Я чув про них, але завжди вважав, що вони не для мене. Я думав, що там навчають того, як самому щось робити. Заняття були дивовижними".

Спочатку Тедді приєднався до групи, яка вивчала власні фінанси. Потім він приєднався до групи із започаткування і розвитку власного бізнесу. Групові заняття допомогли Тедді здобути знання про бізнес, але вони також сприяли його духовному розвитку.

"Відвідування цих занять змінило все,—розповідає він.— Я вирішив застосувати те, чого мене навчили. І моя фінансова ситуація змінилася миттєво. Я почав сплачувати повну десятину, щодня молитися, вивчати Писання і виявляти віру. І все змінилося—я почав заощаджувати гроші й зберігати Суботній день у святості. Кожен принцип мене благословив".

У цій групі із започаткування і розвитку бізнесу Тедді навчився, як визначати потенційний продукт, що матиме попит у тій місцевості, де він живе. Коли він міркував над тим, що може бути потрібне людям, почало приходити натхнення. У тій місцевості людям подобаються свіжі бутерброди, але вони також хочуть, аби їх виготовляли на замовлення—і доставляли.

"У багатьох ресторанах є спеціальний соус, завдяки якому страва стає особливою,—розповідає Тедді.— Тож я розробив власний рецепт особливого соусу!"

Розвиток бізнесу

У день започаткування власного бізнесу Тедді виготовив 30 бутербродів.

"Через тридцять хвилин я вже був вдома,—розповідає він.— Моя дружина захвилювалася, побачивши мене на дивані. Вона запитала, що це я роблю вдома. Хіба я не маю продавати бутерброди? А я вже продав їх усі!"

Упродовж кількох наступних тижнів Тедді зв'язався з місцевими офісами і школами. Багато з них були готові купувати його бутерброди, і так бізнес почав зростати. Він швидко навчився зберігати свіжі овочі так, щоб вони залишалися свіжими. Він також точно знав, як довго зберігається його особливий соус. Він замовляє і забирає хліб кожного вечора. Він купує овочі зі знижкою по суботах. Вони коштують дешевше, але все ще придатні в понеділок.

Невдовзі він почав отримувати замовлення на особливі види бутербродів і на велику кількість бутербродів для особливих подій. Йому потрібна була допомога, тож він почав наймати працівників.

Започаткувавши хороші стосунки з місцевими навчальними закладами та офісами, Тедді знайшов активних постійних клієнтів. За чотири місяці у нього почало працювати вісім чоловік, і він продавав 300 бутербродів кожного дня п'ять днів на тиждень. Його команда продавців була настільки успішною, що вони продавали всі бутерброди навіть влітку, коли школи не працюють. А зараз Тедді знову готовий до розширення свого бізнесу.

Оскільки він відвідував заняття за програмою самозабезпечення, то відчув натхнення відкрити бутербродний бізнес. "Завдяки скеруванню, яке здійснює Церква, та отриманим благословенням я маю дуже сильне свідчення про Церкву та про Ісуса Христа",—каже він. ■

ФОТОГРАФІЯ РАУЛЯ САНДОВАЛА

Наш син є сином Небесного Батька

Джерлін Мерфі

Наш чудовий маленький синочок Гайден явився у цей світ посинілим, бездиханним, напівживим. Він не кричав. Він не рухався.

Оскільки лікарі й медсестри почали метушитися в лікарняній палаті, я зрозуміла—сталося щось дуже погане. Мій чоловік і мій батько швидко дали Гайдену благословення священства, і Гайдена негайно переправили у відділення інтенсивної терапії. Невдовзі у нього виявили рідкісну серцеву недостатність. Упродовж кількох днів йому зробили кілька операцій на серці.

Завдяки дивовижній силі благословення священства, посту і молитвам Гайден, попри всі найгірші сподівання, вижив. Нас переповнювала радість, коли ми принесли нашого синочка додому і почали нове життя разом з ним.

Завдяки Гайдену наше життя наповнилося надзвичайною радістю. Ми його плекали й милувалися ним. Але час минав, і я почала хвилюватися, що він не розвивається так, як слід було б. Хоча фахівці запевняли нас, що він згодом надолужить, я не переставала хвилюватися, у той же час докладаючи всіх зусиль, щоб допомогти своєму синові.

Ми з чоловіком навчалися, щоб дізнатися все, що могли, про захворювання Гайдена. Ми виконували все, що казали нам лікарі. Однак нічого не змінювалося.

Мене охопила втома і розчарування. Я благала Небесного Батька, просячи допомогти мені знайти того, хто міг допомогти Гайдену, але

допомога не надходила. Стан Гайдена погіршувався. У нього почалися судоми. Ми були налякані. Ми думали, що втрачаємо його.

Одного вечора я довго не лягала спати, шукаючи відповідей. Я писала Гайдену листа. Я розповідала, як люблю його і як сильно намагаюся полегшити його життя. Я пообіцяла, що до кінця свого життя буду допомагати йому, якщо це буде необхідно.

Розпач і непевність приголомшували мене. Я стала на коліна і запитала Небесного Батька: "Чому?" Я думала, що Він послав Гайдена мені, бо знав, що я ніколи не перестану намагатися допомагати своєму синові. То чому ж я не знаходила для себе відповідей? Чому кожен новий лікар, кожне нове лікування призводили до ще одного розчарування? Чи любив Небесний Батько Гайдена?

Я ніколи не забуду тієї миті. Раптом мене огорнуло неймовірне відчуття любові. У мене в голові з'явилися слова, які не були моїми: "Чи ти думаєш, що любиш його більше, ніж Я?"

Я оніміла. Час зупинився. Сльози потекли по моєму обличчю—не через розпач, як раніше, але через надію, розуміння і любов.

У ту мить усе змінилося. Моє серце пом'якшилося. Мої запитання змінилися. Тепер я зрозуміла, що мій Небесний Батько любить Гайдена досконалою любов'ю. Гайдена було послано сюди в тілі, і це відповідало його потребам і його можливостям зростання і навчання. У нього був його неповторний набір здібностей і випробувань, як і в кожного з нас. Я зрозуміла, що діти з вадами є особливими і улюбленими дітьми Небесного Батька, які мають особливу місію тут, на землі.

Ми з чоловіком постійно отримуємо відповіді і благословення, але вони надходять у встановлений Господом час, а не за нашим бажанням. Нас було спрямовано до необхідних книг, методів лікування і вчителів, щоб допомогти Гайдену успішно іти земним шляхом. Ми намагаємося досліджувати шлях, підготовлений для Гайдена Небесним Батьком, а не придуманий нами. Ми робимо все можливе, щоб допомогти Гайдену досягнути свого божественного потенціалу і прожити життя, яке приготував для нього Небесний Батько. Тепер, коли ми зрозуміли, що Гайден належав Йому ще до того, як він почав належати нам, наше розуміння плану Небесного Батька стало набагато чіткішим. ■

Автор живе в шт. Аризона, США.

У мене в голові з'явилися слова, які не були моїми: "Чи ти думаєш, що любиш його більше, ніж Я?"

ФОТОГРАФІЯ АВТОРА ТА ЇЇ СИНА.

ТІЛО: БЕЗЦІННИЙ ДАР

"З причин, як правило, нам невідомих, деякі люди народжуються з фізичними обмеженнями. Певні частини тіла можуть бути анормальними. Регуляторні системи можуть бути розбалансованими. Та і всі наші тіла підвладні хворобам і смерті. Однак дар фізичного тіла є безцінним. Без нього ми не можемо сягнути повноти радості.

Щоб сягнути божественної долі, не вимагається мати досконале тіло. Насправді, деякі найпрекрасніші духи перебувають у слабких тілах. Люди, які мають випробування, пов'язані з фізичним тілом, часто розвивають у собі велику духовну силу, саме завдяки тому, що у них є ці випробування. Такі люди заслуговують на всі благословення, які Бог підготував для Своїх вірних і слухняних дітей".

Президент Рассел М. Нельсон, "We Are Children of God", *Ensign*, Nov. 1998, 86–87.

Як справлятися з трагедією

Раніше або пізніше діти постануть перед трагедією, незалежно від того, будуть вони близько або далеко від дому. Але “навіть коли світ навколо нас у сум’ятті, ми можемо отримувати благословення внутрішнього спокою”[1]. Ось що ви можете робити, щоб допомогти дітям відчувати той спокій.

Стабільність

Коли стається трагічна подія, дітям може здаватися, що їхній світ похитнувся. Будьте для них прикладом стійкості. Розмовляйте спокійно і впевнено на тему трагедії. Підтримуйте звичний спосіб життя наскільки це можливо. Робіть усе можливе, щоб постійно проводити домашній сімейний вечір, вивчення Писань, молитву та інші звичні сімейні заходи. З часом діти зрозуміють, що навіть коли їхній світ похитнувся, євангелія дає бачення і життя продовжується.

Повага

Виявляйте повагу до почуттів дітей. Вислуховуйте дітей і з розумінням ставтеся до їхніх почуттів. Показуйте їм, що ви серйозно ставитеся до їхніх тривог. Давайте їм необхідний простір, однак допоможіть відчути, що ви завжди поруч, якщо вони захочуть поговорити. Чесно відповідайте на запитання, коли вони виникають, з урахуванням віку дитини. Нехай ваші діти знають, що вони завжди можуть поговорити з вами про свої страхи і тривоги.

Скерування

Ваші діти можуть запитати: “Чому Бог допускає, щоб траплялося щось погане?” Поясніть, що як хороше, так і погане є частиною життя і складовою вічного плану Бога. Він дозволяє кожній людині робити свій вибір, але іноді люди роблять поганий вибір, який спричиняє страждання. Іноді трагедії не є наслідком чиєїсь помилки, а просто природним наслідком. Як би там не було, Небесний Батько поруч з нами. З Його допомогою ми можемо навчатися і зростати, навіть через болісні події життя. Ми можемо звернутися до Нього і знайти спокій.

Більше повноважень

Покажіть дітям, що вони мають силу щось змінювати, вказуючи шлях надання допомоги. Наприклад, вони можуть допомагати у збиранні пожертвувань для постраждалих від природних катаклізмів, відвідувати хворих або поранених друзів у лікарні, підбадьорювати тих, хто переживає через втрату близької людини або молитися з тими, хто долає труднощі. Ми не можемо залагодити все, але ми можемо робити багато добра і "ми сприяємо миру кожного разу, коли допомагаємо полегшити страждання іншої людини"[2].

Утішення

Нагадайте своїм дітям, що Бог любить їх і що ви любите їх. Не давайте марних обіцянь, що нічого поганого більше з ними не станеться, однак запевніть, що зараз вони в безпеці і що ви зробите все можливе, щоб їх захистити. Запевніть їх, що Небесний Батько допоможе подолати будь-яке випробування, яке виникне на їхньому шляху.

Коли у вас самих опустяться руки через труднощі, пам'ятайте, що, зрештою, добро переможе зло. "Ми ведемо війну з гріхом, … але нам не слід впадати у розпач,— навчав Президент Томас С. Монсон (1927–2018).— Це війна, у якій ми можемо перемогти, і ми переможемо. Наш Небесний Батько дав нам засоби, необхідні для цього. Він стоїть біля керма. Нам немає чого боятися"[3]. ■

ПОСИЛАННЯ

1. "Peace," Gospel Topics, topics.lds.org.
2. "Peace", Gospel Topics.
3. Томас С. Монсон, "Оглядаючись назад і рухаючись вперед", *Ліягона,* трав. 2008, с. 90.

ДЛЯ ДІТЕЙ

У цьому місяці в журналі *Друг*:

- "Я знову побачу його" (с. Д20)
- "Картки для втішення" (с. Д21)

Щоб побачити інші матеріали, зайдіть на сайт: lesson-helps.lds.org і клацніть на "Lesson Helps by Topic" (Тематична допомога в уроках).

ДЛЯ ПІДЛІТКІВ

У цьому номері:

- "Знаходити мир для себе та інших у неспокійні часи" (сс. 52–53).

Щоб знайти інші матеріали, зайдіть на сайт youth.lds.org.

Чи Господь мене веде?

У житті ми приймаємо багато важливих рішень: яку роботу обрати, з ким укласти шлюб, куди піти навчатися тощо. У нашому житті також багато щоденних турбот: як найкраще застосувати свій час, як зрозуміти вчення і де знайти мир серед неспокою. Одним словом, **нам потрібне особисте одкровення.** Однак іноді може бути важко зрозуміти, як його отримати і як його розпізнати, коли воно надходить. Коли ми не отримуємо або не розпізнаємо відповіді, то можемо думати: "Чи це було від Духа, чи це просто мої думки?", "Чому я отримав/ла натхнення робити це і зазнав/ла невдачі?", "Чому мені здається, що Бог не відповідає на мої молитви?"

На щастя, у статті "Прийняття рішень: свобода волі чи одкровення" (с. 44), Ерін ділиться історією про особисте одкровення, коли їй довелося приймати життєво важливе рішення. Хоча **Бог хоче вести нас,** Він також хоче допомогти нам навчитися покладатися на власну свободу волі у прийнятті рішень.

Зрозуміти, як Святий Дух промовляє до вас особисто,—це ще одна важлива складова отримання і розпізнавання одкровення. Це може відбуватися порізному для кожного з нас. На с. 48 багато **дорослих юнаків та дівчат розповідають про те, як вони отримували одкровення.**

У статті, яка існує лише в цифровому форматі, Аспен пояснює, що для отримання одкровення, необхідно "Тренувати духовні м'язи".

Думки про майбутнє можуть викликати почуття відчаю або навіть страху. Особливо у дорослої молоді. Але коли я згадую, як **Бог вів мене по життю** в минулому, це дає сміливості рухатися вперед і діяти, довіряючи, що **Він і далі буде давати необхідне скерування** на моєму шляху.

Щиро ваша,

Кеті Емблі

ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ

НАЙКРАЩА ПОРАДА ...

Доросла молодь ділиться найкращими порадами, які вони отримували стосовно того, як отримувати особисте одкровення:

"Мій керівник програми "Спеціально для молоді" якось сказав мені: "Розвивай стосунки з Богом, як зі своїм духовним Батьком. Чим міцніші твої з Ним стосунки, тим більше ти будеш розуміти і матимеш спрямування". Після цього мої молитви кардинально змінилися".
—Грант Гулсбі, шт. Каліфорнія, США

"Наш патріарх колу просить кожного запам'ятати одну-єдину фразу: "щоб отримати одкровення, необхідно читати одкровення". Це дуже допомагає мені під час читання Писань".
—Шеллбі Тіппетс, шт. Міссурі, США

"Знаходьте час для роздумів. Джозеф Сміт розмірковував над уривком з послання Якова 1:5, перш ніж вирішив діяти. Іноді Небесний Батько хоче, аби ми присвятили час молитві та вивченню, перш ніж Він дасть нам відповіді. Ми навчаємося найбільше саме в такий спосіб".
—Наташа Хербст, шт. Юта, США

"Слухайте своїм серцем, а не вухами".
—Саї Туа, Американське Сомоа

*Яку найкращу пораду ви отримували стосовно покаяння? Надсилайте свої відповіді на **liahona.lds.org** до 30 квітня 2019 року.*

ПРО АВТОРІВ РУБРИКИ "ДЛЯ ДОРОСЛОЇ МОЛОДІ"

Ерін Райдер є адвокатом і співведучою подкасту. Вона щойно пробігла свій перший півмарафон. У вільний час їй подобається читати, ходити в походи, займатися вейкбордингом і проводити час з сім'єю та друзями.

Аспен Стендер є письменницею і редактором. Мешкає в штаті Юта, США. Їй подобається ходити в походи, читати і грати на піаніно.

Кеті Сью Емблі вважає, що у світі багато прекрасних людей, чиїми історіями слід поділитися. Вона вивчає журналістику та іспанську мову, щоб #sharegoodness (ділитися добротою).

ПОДІЛІТЬСЯ СВОЄЮ ІСТОРІЄЮ

Чи є у вас дивовижна історія, якою ви можете поділитися? Або, може, ви хочете бачити статті на певну тематику? Якщо так, ми хочемо почути це від вас! Ви можете надіслати свої статті або відгуки на сайт **liahona.lds.org.**

У ЦЬОМУ РОЗДІЛІ

44 **Прийняття рішень: свобода волі чи одкровення**
Ерін Райдер

48 **Персоналізоване особисте одкровення**

Шукайте ці статті та інше:

- На сайті **liahona.lds.org**
- В рубриці **Щотижневі новини дорослої молоді** (під заголовком "Доросла молодь" в Євангельській бібліотеці)
- На **facebook.com/liahona**

ЛИШЕ В ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ

Тренувати духовні м'язи
Аспен Стендер

Прийняття рішень: **свобода волі** чи **одкровення**

Коли необхідно приймати важливі рішення, наскільки нам потрібно покладатися на те, що Бог скаже, що слід робити?

Ерін Райдер

Кожного дня кожен з нас постає перед важливими рішеннями. Деякі з них мають більш повсякденний характер, наприклад: “Що мені одягнути?”, “Що з’їсти на обід?”, “Чи настав час купувати нову машину або ще трохи поїздити на старій?” Однак досить часто нам доводиться приймати важливі рішення. “Чи прийняти пропозицію працювати на новій роботі?”, “Чи переїжджати до іншого міста?”, “Чи купувати будинок?”, “Чи ходити на побачення з цією людиною?”, “Чи укладати шлюб з цією людиною?” тощо.

Коли ми постаємо перед важливими рішеннями, то, відповідно, маємо схильність трохи затягувати час, перш ніж зробимо вибір. Ми виконуємо пораду, дану Оліверу Каудері в Ученні і Завітах 9:8–9, де Господь каже:

“Але, ось, Я кажу тобі, що ти повинен з’ясувати це повністю своїм розумом; потім ти повинен спитати Мене, чи це правильно, і якщо це правильно, Я зроблю так, щоб твої груди запалали зсередини; отже, ти відчуєш, що це правильно.

Але якщо це не правильно, в тебе не буде таких відчуттів, а буде заціпеніння думки, яке зробить так, що ти забудеш те, що неправильно”.

Оскільки це безумовно хороша порада, коли йдеться про важливі рішення, іноді ми надто покладаємося на ту частину, де Бог каже нам, що правильно, і недостатньо на ту частину, де Він каже нам, що нам треба з’ясувати це у своєму розумі. Ми настільки переймаємося тим, що Бог має схвалити наші рішення, що пропускаємо неймовірні можливості. Ми можемо навіть визнавати роль свободи волі, але боїмося приймати рішення, яке може відвести нас від курсу, який ми заздалегідь “спланували”, і закінчити все припущенням, що все інше, крім палання у грудях або голосу з небес, є ознакою того, що рішення є неправильним. Багатьох з нас таке приховане протистояння між свободою волі й особистим одкровенням веде до одного важливого запитання: якою є роль Бога, коли потрібна допомога в прийнятті рішень?

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЕВІДА ГРІНА

Роль Бога в прийнятті наших рішень

Мабуть, це запитання найкраще ілюструє історія про брата Яреда. У цій історії є цікава модель зростання, яка навчає того, що очікує від нас Бог під час прийняття рішень. Після змішання мов біля Вавилонської вежі Яред просить свого брата запитати у Господа, чи слід їм залишати ту землю, а якщо так, куди їм треба йти (див. Етер 1:36–43). Брат Яреда запитує, і Господь веде їх до узбережжя моря. Під час подорожі Господь промовляє до них із хмари і скеровує кожен крок їхньої подорожі. Згодом вони доходять до узбережжя, де залишаються на чотири роки.

По закінченні чотирьох років Бог наказує братові Яреда будувати барки і підготуватися до того, щоб перетнути океан. Коли брат Яреда усвідомлює, що в цих суднах не буде повітря, він дотримується тієї ж знайомої моделі—звертається до Господа і запитує, що йому слід робити. Як він і сподівався, Господь дає йому детальну настанову зробити отвори зверху і у днищі суден. Зверніть увагу, яким було одкровення до цього моменту: Бог дає їм план, вони ставлять запитання про те, як виконати план, і у відповідь Бог дає детальні й конкретні настанови.

Однак після того як брат Яреда зробив отвори в суднах, він розуміє, що в них не буде світла. Він знову запитує Бога, що треба робити. Однак замість того, щоб дати відповідь, Господь запитує: “Що ти хочеш, щоб Я зробив, аби ви мали світло на ваших суднах?” (Етер 2:23). Замість того, щоб давати

докладні настанови, як це було раніше, цього разу Господь сподівається, що брат Яреда сам вирішить, що робити.

Мабуть, таку відповідь від Господа найважче зрозуміти, коли йдеться про прийняття рішення. Нас навчають молитися і очікувати на відповідь, тож природно, що ми хвилюємося, коли у відповідь нічого не чуємо. Часто ми думаємо, чи не є відсутність чіткої відповіді "заціпенінням думки", що є ознакою неправильності нашого вибору. Іншим разом ми можемо вважати, що це є ознакою того, що ми недостатньо праведні, аби почути відповідь, або ми не запитуємо зі "справжнім наміром" (див. Мороній 10:4). Однак є третій варіант, який ми часто не беремо до уваги—можливо, як і у випадку з братом Яреда, Бог чекає, щоб *ми* прийняли *власне* рішення.

Прийняття рішення

Нещодавно я опинилася в ситуації, яка стала випробуванням для моїх переконань щодо свободи волі та особистого одкровення. Коли я закінчувала навчання в університеті, у мене було декілька різних пропозицій на роботу в різних містах, і я не могла вирішити, яку з них прийняти. Як у брата Яреда, у мене було багато випадків, коли я молилася про важливе рішення, і Бог давав досить чітку відповідь. Покладаючись на той досвід, я почала молитися і просити в Бога допомогти мені вирішити, на яку роботу погодитися. Я також виконувала свою частину, більше дізнаючись про специфіку кожної роботи і радячись з багатьма людьми. Однак скільки б я не молилася і не постилася, небеса мовчали, і я не отримувала відповіді.

Наближався остаточний термін прийняття рішення, і я почала панікувати. Звичайно ж, то було таке рішення, яке Господь не міг залишити без уваги, то чому ж Він не відповідав? Може Йому було байдуже, яку роботу я оберу, але Йому не могло бути байдуже, яке місто я оберу, оскільки це безсумнівно матиме вплив на моє життя. Господь ніколи не обходив увагою мої рішення в минулому, то чому ж Він залишає без уваги це рішення?

І як би я не старалася, відповідь не надходила. Я почала думати, що, можливо, надто віддалилася від Бога і не могла почути Його відповідь. Я також міркувала, що, можливо, не чую, бо підсвідомо не *хочу* почути цю відповідь. Нарешті, за день до остаточного терміну, я розуміла, що мені треба прийняти рішення, тож прийняла рішення на свій розсуд. Того вечора я молилася, запитуючи у Нього, чи не є мій вибір неправильним. Відповіді так і не було, тож я рушила вперед і погодилася на ту роботу.

Минуло кілька місяців, а я все ще сумнівалася у своєму виборі, тож я попросила благословення священства, щоб отримати запевнення. У благословенні мені було сказано, що я не

отримувала відповіді на свої молитви, бо Господь задоволений прийнятим мною рішенням. Це благословення підтвердило раніше отриману пораду, яку надав президент моєї місії. Він сказав, що часто немає значення, яке рішення ми приймемо. Бог хоче, щоб ми навчилися впевнено стояти на ногах і вирішувати, як нам жити. Мій президент місії також нагадав, що Бог, як наш Небесний Батько, не буде карати нас і забирати обіцяні можливості, якщо ми щиро намагаємося зрозуміти, що ж робити.

Брат Яреда, ймовірно, міг запропонувати будь-яке рішення для освітлення барок, і Господь був би задоволений ним. Мораль цієї історії полягала не лише в тому, що брат Яреда зміцнився у вірі, але також у тому, щоб ми навчилися приймати рішення.

Застосування свободи волі

З огляду вічності застосування свободи волі—це необхідна складова особистого зростання. Без цього ми не можемо приймати ті рішення, які допоможуть нам досягнути свого повного потенціалу. Зростання, як і будь-що інше в євангелії, відбувається "рядок за рядком, приписання за приписанням" (2 Нефій 28:30). Бог хоче, щоб ми були підготовленим народом, а не безсилим народом, і Він сподівається, що ми будемо застосовувати свободу волі у своєму житті найкращим чином.

Як тільки ми навчаємося знаходити баланс між свободою волі й одкровенням, то починаємо відчувати справжнє духовне зростання. Саме це трапилося з братом Яреда. Добре все обдумавши, він працював над тим, щоб виплавити з каменю 16 камінців та попросив Бога доторкнутися до них і змусити їх світитися (див. Етер 3:1–5). Цього разу, коли Бог відповів, усе змінилося. Замість того, щоб почути голос Бога у хмарі, брат Яреда насправді *побачив* Господа, Який не лише явився особисто, але показав брату Яреда неймовірне видіння світу й усього, що має статися (див. Етер 3:6–26). Можливо, що брат Яреда не був би духовно готовим до отримання того видіння, якби спочатку не відчув особистого зростання, яке відбулося завдяки прийняттю власного рішення.

Коли ми приймаємо рішення, нам неодмінно слід дотримуватися поради Алми: "Радься з Господом в усіх своїх діяннях" (Алма 37:37). Коли Господу необхідно, щоб ми прийняли певне рішення, Він дасть нам це зрозуміти і допоможе не зійти на манівці. Однак ми також повинні підготуватися, щоб вистояти і рухатися вперед у вірі, незалежно від того, чи надходять відповіді. Якщо ми дотримуємося своїх завітів і залишаємося вірні євангелії Ісуса Христа, ми зможемо відчувати впевненість у своїх праведних рішеннях і мир від того, що Господь задоволений нашими зусиллями. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ПЕРСОНАЛІЗОВАНЕ особисте одкровення

У чому полягає різниця між одкровенням і вашими думками?

Ми живемо у світі багатьох можливостей. Ми маємо свободу вибирати для себе кар'єру, навчальний заклад, подружжя, місце проживання і багато іншого. Це дійсно благословення для нашого покоління. Однак, з іншого боку, набагато важче приймати всі ці рішення, бо важко прийняти рішення, коли є так багато шляхів та можливостей, що ведуть до хорошого. Як обрати правильно, якщо є так багато хороших можливостей? Коли виникає відчуття розгубленості й збентеження серед штормів рішень, знайте, що Небесний Батько хоче скерувати вас. Ви можете обирати правильний шлях і отримувати відповіді, яких так прагнете, якщо йтимете за Його голосом. Навчіться дізнаватися, коли Він до вас промовляє, довіряйте Йому, йдіть за пророком, будьте терплячими, більш оптимістичними і майте віру. Згодом вас буде скеровано до правильного рішення.

—Віра Ващенко, Київ, Україна

Упродовж усього свого життя я бачила, як Господь веде мене, і я розуміла, що все, чого досягнула—це завдяки Йому і Його скеруванню. Навіть у миті, коли я думала, що йду на самоті, в кінці Він давав мені зрозуміти й відчути, що Він був завжди зі мною. Ось чому я прийняла рішення завжди йти вперед з вірою, навіть коли я думаю, що залишаюся на самоті. Іноді здається, що дорогу не дуже добре видно, і я не завжди можу бачити, що чекає на мене в майбутньому, однак я завжди крокую з вірою і потім починаю бачити світло й розуміти Божу руку у своєму житті. Я знаю, що наш Небесний Батько і Його Син, Ісус Христос, люблять нас і що Вони хочуть нас спрямувати, однак Вони також очікують, що ми будемо довіряти Їм і діяти, коли отримаємо підказки від Духа.

—Індіра Мея, Домініканська Республіка

КАРТИНИ БРАЯНА КЕРШИСНИКА

Я думаю, що одне з найдивовижніших умінь, яке ми маємо опанувати—це здатність розпізнавати тихий шепіт Святого Духа. Старанне вивчення Писань підштовхнуло мене до опанування цього вміння. Я завжди вірив, що людина, яка старанно шукає, знайде, і таємниці Бога буде їй відкрито силою Святого Духа (див. 1 Нефій 10:19). Іншими словами, якщо я хочу розпізнати Духа, я не можу дозволити собі піддаватися марним думкам або щоденним життєвим клопотам, але натомість треба поринути в роботу й забути про себе. Саме тоді я зможу краще розпізнавати Духа, бо я готовий до цього! Так само, як корабель не зможе легко плисти під час шторму, ми також не можемо чути Духа, якщо нас відволікають клопоти життя, які знаходяться поза сферою нашого впливу.

—Еммануель Борнгрейт Доджбі, Аккра, Гана

Коли я стала дорослішою, мені довелося вивчити мову Духа. Дух промовляє до мене, посилаючи прості думки. Необхідна певна практика, щоб звикнути до цього, але, зазвичай, Дух приходить до мене у спокійних місцях, наприклад, коли я їду на своїй машині на роботу. Я знаю, що це не мої думки, бо Дух часто раптово втручається, коли я навіть не думала про певне питання.

—Кларисса Маі Тейлор, шт. Юта, США

У нашій маленькій сім'ї ми помічаємо Духа завдяки спокою, який відчуваємо, особливо, коли ми з чоловіком разом удвох. Якщо це наші власні думки, ми ніколи не відчуваємо, що це безпомилково правильно—завжди є якісь сумніви або страх. Але, якщо це одкровення, ми завжди відчуваємо спокій, навіть коли намагаємося шукати певні пояснення або коли здається, що, на перший погляд, це не дуже раціонально. Якщо ми беремо до уваги спонукання і діємо за ним, ми завжди бачимо, як усе стає на свої місця і все спрацьовує. Тоді ми дивимося одне на одного і кажемо: "О, тепер зрозуміло!"

—Маріана Райт, шт. Юта, США

Хоча ми всі можемо отримувати особисте одкровення порізному, одне є безсумнівно істинним: Бог промовляє до нас часто. Нам потрібно лише мати бажання докласти зусиль, щоб покращити свою здатність розрізнити і почути Його голос. Як радив Президент Нельсон: "Моліться в ім'я Ісуса Христа про ваші занепокоєння, ваші страхи, ваші слабкості—так, прагнення вашого серця. А потім слухайте! Записуйте думки, які приходять до вас. Записуйте почуття і дійте відповідно до спонукань, які ви отримуєте. Якщо ви повторюватимете цей процес день за днем, місяць за місяцем, рік за роком, ви будете "розвиватися в принципі одкровення" ("Одкровення для Церкви, одкровення для вашого життя", *Ліягона,* трав. 2018, с. 95). ■

МОЛОДІ

Коли я почав

навчатися в старших класах, у мене з'явилася ось яка трудність: коли ми починали вивчати новий предмет, мені було важко його розуміти. Одного вечора я молився Небесному Батькові, щоб Він допоміг мені краще розуміти й подолати те випробування. Я мав віру, і зміг краще розуміти. З того часу молитва і віра були в списку моїх щоденних шкільних справ і повсюди, де б я не був.

Дуже нелегко навчатися в школі для хлопчиків, бо учні вдаються до певних аморальних вчинків. Коли так стається, мені на думку спадають слова батьків: "Не роби того, що віддалить Святого Духа". Я вдячний за маму, яка завжди нагадує мені дослухатися до Святого Духа. Коли ми робимо те, що правильно, Бог нас благословляє.

Ньяме С., 16 років, Гана

У ЦЬОМУ РОЗДІЛІ

52 **Знаходити мир для себе та інших у неспокійні часи**
Алекс Х'югі та Аспен Стендер

54 **Життя—це марафон**
Саллі Джонсон Одекерк

60 **Запитання і відповіді: Як патріарше благословення допомагає мені у прийнятті рішень?**

62 **Запроваджуйте нові Великодні традиції**
Девід Діксон

64 **Останнє слово: Найбільший вияв Божої любові**
Президент М. Рассел Баллард

ЗНАХОДИТИ МИР

Іноді життя йде шкереберть. Вас можуть бентежити сімейні негаразди, захворювання, проблеми з навчанням або будь-яка кількість хвилюючих подій у сьогоденному світі. Як ми можемо знаходити мир у неспокійному світі? Незалежно від того, чи причиною вашого неспокою є події, які ви не можете контролювати, чи те, на що ви можете впливати і змінювати, ось кілька ідей, які допоможуть вам знайти внутрішній мир завдяки Ісусу Христу.

4 СПОСОБИ ТОГО, ЯК ЗНАЙТИ МИР ДЛЯ СЕБЕ

1. Зосередьтеся на вічному

Важко відчувати мир, коли ви зосереджені лише на минущих проблемах. Однак якщо ви зосередитеся на великій картині, на Божому плані щастя, ви можете знайти мир у знанні про те, що нинішні негаразди не триватимуть вічно. Наприклад, храм допомагає нам зосередитися на вічності. Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) сказав, що у храмі "ви пізнаєте мир, якого не знайдете більше ніде"[1].

2. Не переймайтеся тим, на що ви не можете впливати.

Якщо ви втрачаєте мир через події, на які не можете впливати, то легко виникає відчуття безнадії або гніву. Однак немає користі зосереджуватися на тому, що ви не можете змінити. Натомість наближайтеся до Спасителя у пошуках внутрішнього миру, навіть коли життя повертається до вас спиною. Він обіцяв послати вам Утішителя, Святого Духа (див. Іван 14:26–27).

3. Прощайте іншим

Часто дуже важко позбутися негативних почуттів, які виникли через погане ставлення до вас з боку іншої людини. Однак старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: "Ми відчуємо радість прощення у своєму житті, якщо готові вільно принести таку ж радість іншим. … Внаслідок цього Дух Господа наповнить наші душі радістю, що супроводжує божественний душевний спокій (див. Мосія 4:2–3)"[2]. Коли ми звертаємося до Спасителя, це може допомагати нам звільнитися від емоційних тягарів і сповнюватися миром.

4. Покайтеся і покладайтеся на Христа

Як би добре не йшли справи у вашому житті, однак, якщо ви несете тягар гріха, це завжди позбавляє вас миру. Іноді нам потрібно, щоб єпископ допоміг повністю покаятися. Однак усім нам потрібно регулярно каятися і за допомогою Спокути Ісуса Христа ставати чистими від усього, що заважає ставати такими, як Він.

для себе та інших у неспокійні часи

Алекс Х'югі та Аспен Стендер
Співробітники редакції церковних журналів

Ось вісім способів, що допоможуть вам та іншим відчувати мир, коли життя стає важким.

ФОН ТА ІЛЮСТРАЦІЯ ВІД GETTY IMAGES

4 СПОСОБИ ТОГО, ЯК ДОПОМАГАТИ ЛЮДЯМ ЗНАХОДИТИ МИР

1. Діліться євангелією Ісуса Христа

Так само, як ми можемо знаходити мир для себе, зосереджуючись на Спасителі, ми можемо вказувати іншим на Нього, як на "засновник[а] миру" (Мосія 15:18). Наприклад, спробуйте поділитися уривком з Писань або цитатою з генеральної конференції, яка допомогла вам більше дізнатися про Ісуса Христа.

2. Будьте миротворцем

Допоможіть своїм друзям або братам і сестрам вирішувати конфлікти. Подібно до анті-нефій-легіїв у книзі Алми ми можемо закопати зброю війни—таку зброю, як плітки, бажання помститися або бути егоїстичними—і поміняти їх на знаряддя миру: добрі слова, послух Божим заповідям і прощення інших (див. Алма 24:19).

3. Будьте гарним слухачем

Іноді людям, яким важко, треба відкрито поговорити про свої думки і почуття, а не тримати все в собі. Нам не потрібно вирішувати їхні проблеми замість них, але ми можемо просто вислухати, що їх непокоїть, і надати підтримку, виявляючи Христову любов і розуміння.

4. Служіть людям у вашому приході й громаді

Ви можете здійснювати волонтерське служіння в притулку для безхатченків, допомагати в навчанні одноліткам або принести пригощення новій сім'ї, що з'явилася по сусідству. Допомагайте людям знаходити мир у маленьких речах. Наявність постійного місця, де можна їсти і спати, надійний наставник або маленьке запевнення, що ти комусь небайдужий, можуть мати великий вплив.

Ісус звернувся з цими словами втішення до всіх, кому важко знайти мир: "Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається" (Іван 14:27). Якщо ми самі наблизимося до Ісуса Христа і наблизимо інших до Нього, то знайдемо мир навіть тоді, коли життя стає складним. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Гордон Б. Хінклі, в статті "Втішатися благословеннями храму", *Ліягона,* груд. 2002, с. 33.
2. Дітер Ф. Ухтдорф, "Рубіж повернення", *Ліягона,* трав. 2007, с. 101.

ЖИТТЯ—ЦЕ МА

РАФОН

Ці молоді святі останніх днів сьогодні живуть там, де жив апостол Павло у новозавітні часи. І вони живуть відповідно до того, чого навчав Павло.

Саллі Джонсон Одекерк
Співробітник редакції церковних журналів

Кілька місяців тому клас семінарії зустрівся на Марсовому полі поблизу Афін, Греція, де апостол Павло колись виголосив могутню проповідь (див. Дії 17:22–34). Студенти говорили про вплив семінарії, у тому числі вчень Павла, на їхнє життя.

“Оскільки ми живемо в Греції, то Новий Завіт для нас оживає,—каже Алексіс Х., 18 років.— Мій батько любить відвідувати руїни різних місць, де навчав Павло, і читати уривки з Писань або розповідати нам історію про те, де певна подія відбувалася”.

Так само, як Павло долав труднощі у свій час, молодь Греції також постає перед соціальними, політичними та економічними проблемами. Молодіжні конференції і табір Товариства молодих жінок рідко проводяться у Греції. І навіть ходити до семінарії може бути нелегко. Попри ці та інші випробування, молодь у Греції застосовує в житті заохочення Павла стояти “в однім дусі, борючись однодушно за віру євангельську” (Филип’янам 1:27).

Жити в Греції означає для цих молодих членів Церкви насолоджуватися теплим кліматом, пляжами, їжею і танцями. Їм дійсно подобається проводити час разом. Коли вони зустрічаються на семінарії та на заходах філії, вони зміцнюються у вірі та в дружбі.

Семінарія на Марсовому полі

Коли кілька років тому в Греції почали проводити семінарію, її відвідувало лише 5 студентів. Вони

Я зрозуміла, що євангелія однакова скрізь. Живучи за кордоном, я навчилася зосереджуватися на євангельських істинах і відчувати Духа, замість того, щоб відволікатися на відмінності в культурах" **—Бріана В., 15 років**

"Я написала на своєму дзеркалі слово "пам'ятати", щоб пам'ятати все, що відбувалося на цьогорічній конференції ЗЗМ, таборі Товариства молодих жінок та в семінарії. Це допомагає мені пам'ятати, звідки я прийшла". **—Марі Х., 17 років**

"Я знаю, що коли відвідую семінарію, то отримую задоволення від знання, що я роблю те, що необхідно, і я знаю, що все буде гаразд". **—Ліззі Т., 17 років**

15-річна Лукія С. вперше в житті свідчила в таборі Товариства молодих жінок, а пізніше її охристили.

Група семінаристів на фоні Афінського дому зборів.

ФОТОГРАФІЇ ЛЮБЯЗНО НАДАНІ ЛІЕНН ГЕДЕР

зустрічалися тричі на тиждень о ранковій порі, а дехто приєднувався за допомогою відеоконференції. Вони також зустрічалися на семінарії в середу ввечері, після чого проводився захід. Молоді люди згуртувалися, вони стали світлом для друзів, які помічали їхній приклад. Коли друзі ставили запитання, молоді люди приводили їх на семінарію та на спільні заходи.

Один юнак, 15-річний Павлос К., каже: "Ходити до семінарії—це хороший спосіб розпочати день і також допомагає мені залишатися сильним. Це спрямовує мої думки на те, щоб бути хорошим прикладом для інших. Це допомагає розпочати день з думкою про Ісуса Христа".

Коли молодь зростає в силі та єдності, приходять благословення і можливості. Наприклад, у 2017 році вони мали благословення відвідати велику конференцію "Заради зміцнення молоді (ЗЗМ)", яка проводилася в їхній території. Молоді жінки також брали участь у таборі Товариства молодих жінок, який уперше проводився в Греції. Завдяки цьому молодь ще більше згуртувалася, а дві молоді жінки приєдналися до Церкви.

Міжнародна конференція ЗЗМ

Ця конференція, яка проводилася у Німеччині, об'єднала молодих святих останніх днів з усієї Європи. Молодь з Греції та Кіпру подолала сотні кілометрів, однак досвід, здобутий на конференції, справив на них глибокий вплив. Для 14-річного Максимоса А. "найнезабутнішою подією конференції були збори свідчень. Кожен відчував Духа, і це надихало мене розвивати власне свідчення".

"Спочатку збиралося їхати лише четверо молодих людей,—додає 15-річна Лукія С., —однак у кінці набралося 15 —рекорд для Греції. Серед них було троє друзів, які не належать до Церкви.

Було так приємно разом бути там, де люди розділяють ту саму євангелію і не бути білою вороною. Ми всі були разом, і ми відчували того самого Духа. Це допомагає мені".

"Мій батько не є членом Церкви, і він не хотів мені дозволяти їхати на конференцію ЗЗМ або христитися,—розповідає 16-річна Джесяна.— Однак потім президент філії постився за мене, і мій дідусь поговорив з татом. Після цього він сказав, що я можу їхати!"

По дорозі на конференцію ЗЗМ, що відбулася у Штутгарті, Німеччина.

Під час конференції, формування слова "Ask" (просити) з Якова 1:5.

На конференції ЗЗМ у Джесяни, за її словами, було багато подій, що відбувалися вперше, наприклад: "участь в уроках і заходах; а коли я свідчила, це допомогло мені зрозуміти, що насправді означає відчувати Святого Духа. Я ніколи раніше не відчувала Духа так сильно, і я відчувала таке щастя і радість. Я свідчила вперше в житті".

Молодь не лише отримала духовне насичення, але також мала змогу відпочивати й разом розважатися на конференції. 14-річний Хаіг Т. приїхав на конференцію з Кіпру. "Я навчився краще спілкуватися, мати справжніх друзів і розважатися, навіть коли у мене важкі часи".

Табір Товариства молодих жінок

Табір Товариства молодих жінок справив такий самий вплив. Дванадцять молодих жінок разом зі своїми провідниками зустрілися поблизу Марафону—стародавнього місця битви. Вони провели три дні разом, навчаючись покладатися одна на одну в здобутті сили й підбадьорення.

"Коли мені було 12 років,—розповідає Лукія,—я вперше пішла до церкви і відчувала велику радість, але потім зрозуміла, що я там лише одна такого віку. Зараз, коли минуло два роки, у нас так багато молодих жінок, що вперше ми змогли провести табір Товариства молодих жінок". Коли вони разом зустрілися, то, за словами дівчини, вона зрозуміла, "що

"Ст[ійте] в однім дусі, борючись однодушно за віру євангельську".

Филип'янам 1:27

Іріні С. виступає під час конференції.

"Моя улюблена частина конференції ЗЗМ—спорт, танці та ранкові духовні збори групи й огляд справ групи. Це допомагало мені бути корисним, терплячим та більш вдячним за Писання". **—Хаіг Т., 14 років**

"На конференції ЗЗМ ми згуртувалися і зміцнилися як група. Це допомогло сформувати молодіжну програму в Греції та впливати на неї, бо тепер ми знаємо одне одного набагато краще". **—Алексіс Х., 18 років**

"Коли я співала на сцені під час конференції ЗЗМ,—це був один з найсміливіших моїх вчинків і в той же час найчарівнішим моментом у житті. У ту мить я зрозуміла, якими важливими ми є в цьому прекрасному світі". **—Іріні С., 17 років**

"У таборі Товариства молодих жінок я зрозуміла, що життя—як марафон. Я зростаю у вірі, коли знаю, що ми йдемо правильним шляхом—так само, як під час марафону. Цей досвід допомагає мені зростати у свідченні, зберігати віру та залишатися на шляху".
—Вініфред К.,14 років

"Життя—це марафон, а не спринтерський забіг".

Тема табору Товариства молодих жінок

Молоді жінки в Марафоні, Греція

"Ми всі унікальні, як і кожен камінець гальки на узбережжі". **—Бріана В.**

"Спостерігаючи за сходом сонця, ми відчули заспокійливий, чудовий дух". **—Ліззі Т.**

означає бути святою останніх днів. Коли ми живемо за євангелією, нас оточує світло".

Для Бріани В., якій 15 років, табір Товариства молодих жінок допоміг розкритися і говорити з іншими. "Моя сім'я часто переїжджає, і мені важко налагоджувати стосунки з іншими, бо я сором'язлива,—каже вона.— Але, оскільки я зблизилася з нашою групою на конференції ЗЗМ, у мене з'явилося кілька хороших друзів. Під час зборів свідчень ми ділилися своїми почуттями, і я зрозуміла, що інші відчувають те саме, що і я".

17-річна Марі Х. згадує тему табору: "Життя—це марафон, а не спринтерський забіг". За словами молодої жінки, разом з провідниками вони обговорювали, як важливо витерпіти й закінчити перегони. "Це нагадало мені, що я можу витерпіти, розрахувати свій темп і фокусувати увагу на фінішній лінії. Тоді я зможу виконати те, що очікує від мене Небесний Батько".

Кульмінацією табору стали збори свідчень на світанку, які проводилися останнього ранку на узбережжі. 17-річна Ліззі Т. каже: "Ми взяли Писання, провели духовні збори і спостерігали за сходом сонця. Ми всі відчували любов Бога. То було прекрасне закінчення часу, який ми провели разом".

Без страху дивитися в майбутнє

"Завдяки конференції ЗЗМ я багато чого дізналася про євангелію і як вона може допомагати мені в житті,—розповідає 17-річна Іріні С.— Я знайшла багато друзів і зрозуміла, як важливо висловлювати думки і почуття. Я глибоко відчувала Святого Духа і любов нашого Спасителя, Ісуса Христа".

Табір Товариства молодих жінок 2017 р. вперше проводився у Греції.

Перебування серед інших святих останніх днів, за її словами, зміцнило її впевненість. “До конференції ЗЗМ я не помічав хороших і чудових творінь Бога і рослин, які Він продовжує для нас створювати.

Нам не слід піддаватися нікому і нічому, що намагатиметься відвернути нас від того, щоб жити за євангелією,—каже 17-річний Манассія”. “Євангелія однакова скрізь, і ми повинні завжди залишатися на правильному шляху”.

Чи в Греції, чи в іншому куточку світу, коли ми йдемо тим шляхом разом, то об’єднуємося в дусі. ■

Церква в Греції

На початку 1900-х років Рігас Пофантіс, друкар з Афін, надіслав запит провідникам Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів з проханням надіслати інформацію. Президент місії Церкви в Турції навчав Пофантіса, який охристився в жовтні 1905 року.

У Церкві спостерігалося невелике зростання до 1950-х років, коли американські члени Церкви грецького походження заснували в Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, США, Еленістичне товариство святих останніх днів, щоб зберігати свій спадок і підтримувати зв’язок з батьківщиною.

У 1965 році провідники Церкви організували невеликий підрозділ в Афінах і в 1967 році реорганізували його. Вони заснували Грецьку Афінську місію в липні 1990 року і завершили будівництво першого дому зборів у Греції у травні 1999 року.

Афінський дім зборів у Галандрі, Греція

Кількість членів Церкви: 802

Підрозділів: 3

ПІКТОГРАМИ ХРИЩЕННЯ І ЦЕРКВИ ВІД GETTY IMAGES

“Мені дуже подобалося побачити, що означає бути серед молоді, яка має такі ж вірування. Мені здавалося, що всі ми поєднані дивовижним чином. Це більше, ніж просто знати імена одне одного”. **—Павлос К., 15 років**

“Я радий, що мав нагоду познайомитися з іншими молодими людьми, які кожного дня проходять через те саме, що і я”. **—Джошуа К., 17 років**

“Конференція ЗЗМ і табір Товариства молодих жінок викликають однакове відчуття, незалежно від того, де ти знаходишся у світі. Мені сподобався невеликий табір Товариства молодих жінок, бо там було легше встановити контакт одне з одним”. **—Олівія Х., 15 років**

“Я не є членом Церкви, але приходжу кожного тижня, коли можу. Я в захваті від принципів, які відстоюють молоді жінки”. **—Ірен С., 14 років**

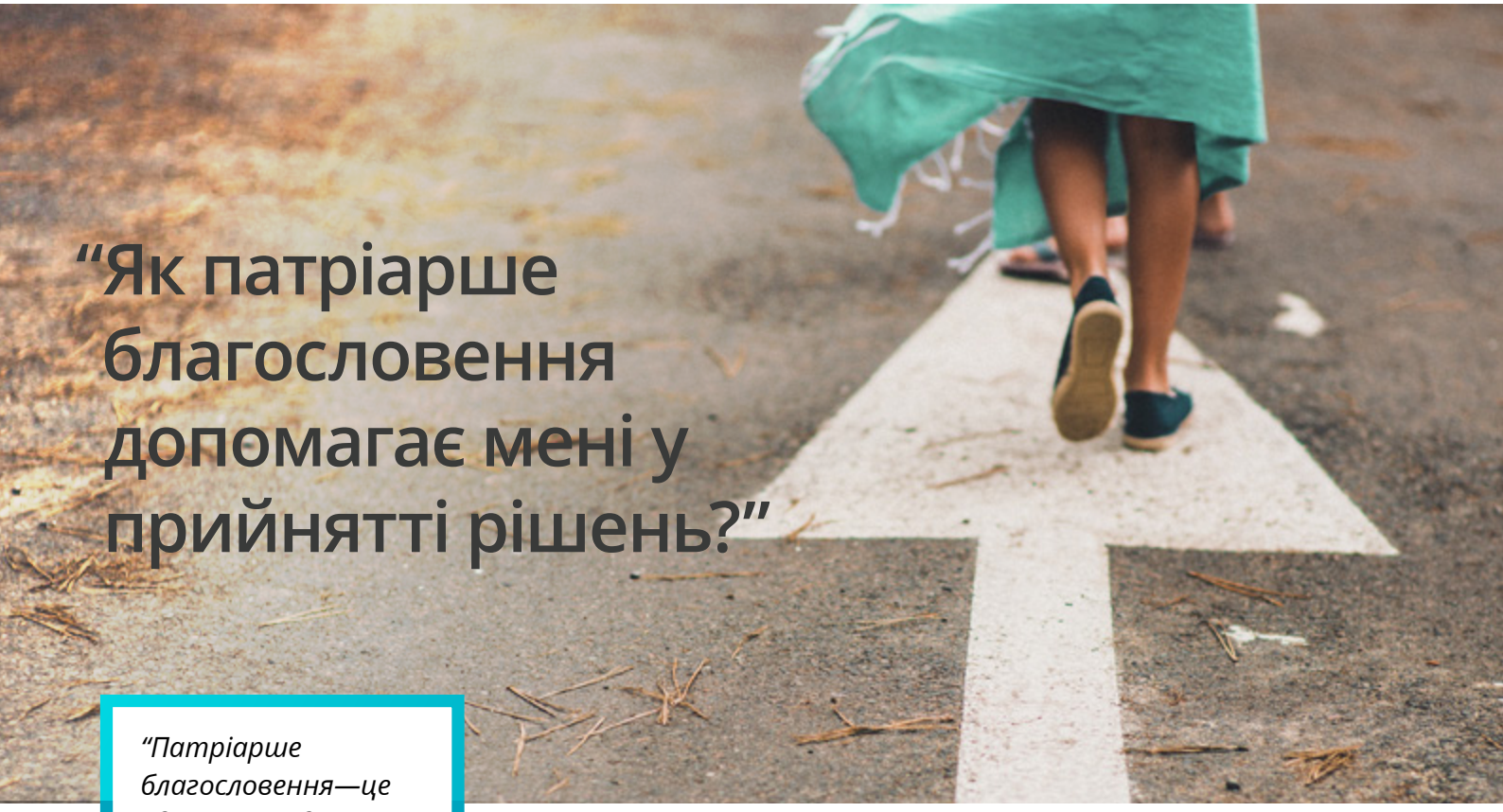

“Як патріарше благословення допомагає мені у прийнятті рішень?”

“Патріарше благословення—це одкровення для тієї людини, якій його надають. Це можна порівняти з білою смугою посередині дороги, яка захищає, надихає і мотивує до дій та праведності. Патріарше благословення в буквальному сенсі містить розділи з вашої книги вічних можливостей. ...

Це—ліягона світла, яка безпомилково приведе вас до небесного дому”.

Президент Томас С. Монсон, “Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light”, *Ensign,* Nov. 1986, 65.

Наша особиста ліягона

Патріарші благословення—це спосіб, у який Небесний Батько допомагає нам дізнатися про свою доземну, земну й вічну сутність. Знання цих трьох особливих істин про себе допомагає нам дотримуватися плану, складеного Богом для нас. Ми знаємо ким є, чому ми тут і де можемо бути. Як і ліягона, яка діяла відповідно до віри й старанності Нефія та його сім’ї у виконанні її порад (див. 1 Нефій 16:28), ми також можемо бути вірними і старанними у виконанні настанов нашої власної ліягони, яка скерує до нашого божественного потенціалу.

Старійшина Утаї, 20 років, Аргентинська місія Салта

Вічна перспектива

Коли я заходжу в глухий кут під час прийняття рішень, то звертаюся до патріаршого благословення й розмірковую над божественним одкровенням, що міститься в ньому. І тоді рішення приймати легко. Це не лише допомагає мені вистояти в земному житті й отримати обіцяні благословення, але також нагадує про те, що слід підготуватися, аби бути гідною, щоб одного дня увійти в царство Господа. Це постійно допомагає мені зростати у вірі, довіряти Господній волі й бачити в житті вічну перспективу.

Абігайль Ф., 18 років, Кагаян-Веллі, Філіппіни

Небесна порада

Моє патріарше благословення містить для мене пораду від Небесного Батька. Якщо я буду виконувати ту пораду, то знаю, що здобуду одкровення стосовно рішень, які необхідно приймати. Він відповідає на деякі мої запитання навіть ще до того, як запитаю.

Каміл Х., 16 років, шт. Юта, США

Прислухайтеся до Духа

Якщо вам необхідно отримати втішення й скерування або відповідь на нагальне питання, ви можете щиро молитися про це і читати своє патріарше благословення зі справжнім наміром серця, дослухаючись до Духа. Допомагає також вивчення Писань. Я впевнена, що якщо ви це робите, маючи справжню віру, Господь вам відповість у Свій час і найкращим чином.

Кезя Б., 15 років, Гаваї, США

Обіцяні благословення

У патріаршому благословенні сказано, чим Бог хоче благословити нас. Він дає нам застереження і пояснює, як ми можемо стати більш схожими на Нього. Коли ми знаємо, що Небесний Батько підготував для нас і як це здобути, ми приймемо рішення діяти належним чином, щоб отримати це.

Хантер Х., 18 років, шт. Юта, США

Відповіді слід розглядати як допомогу і спрямування, а не як офіційне проголошення вчень Церкви.

На чому мені, молодій жінці, слід більше зосереджуватися—на освіті й кар'єрі чи на тому, щоб стати дружиною і матір'ю?

Ми знаємо, що "сім'я є центральною частиною Творцевого плану" і "що мати в першу чергу відповідальна за виховання своїх дітей"[1]. І ми також знаємо, що з багатьох хороших причин пророки радять як чоловікам, так і жінкам здобувати освіту[2]. Крім того, ми знаємо, що багато жінок або мають необхідність, або хочуть робити кар'єру.

Президент Даллін Х. Оукс, перший радник у Першому Президентстві, сказав жінкам, що питання не в тому, що вибирати—сім'ю або освіту і кар'єру. "Те, що нам треба вибрати,—це час,—сказав він.—І роблячи це, ми прагнемо отримати натхнення від Господа та у вченнях Його служителів"[3].

Плануйте здобути освіту і плануйте мати сім'ю. Кар'єра також може бути у ваших планах. В усіх цих питаннях ви маєте зосереджуватися на тому, щоб виконувати план Небесного Батька і Його волю.

ПОСИЛАННЯ

1. "Сім'я: Проголошення світові", familyproclamation.lds.org.
2. Див. *Заради зміцнення молоді*, (2011) с. 9.
3. Даллін Х. Оукс, "Лицем до лиця" зі старійшиною Оуксом і Баллардом (всесвітній захід для дорослої молоді, 19 лист. 2017), broadcasts.lds.org.

На сайті **lds.org/go/41961** молода жінка розповідає про те, що вона не впевнена, чи слід їй зосередитися на кар'єрі чи на сім'ї. Подивіться, що сказав їй Президент Рассел М. Нельсон.

Що ви думаєте?

"Що ви скажете, якщо ваші друзі не вірять, що такі події як Перше видіння могли відбутися?"

Надсилайте свої відповіді і, за бажанням, фотографію високої роздільної здатності до 15 травня 2019 року на сайт liahona.lds.org (клацніть на "Submit an Article or Feedback" (Надіслати статтю або відгук). Або надсилайте відповідь і фотографію електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org. Вкажіть своє повне ім'я, а також назву вашого приходу та колу (або філії та округу).

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого чи ясного подання інформації.

Девід Діксон
Співробітник редакції церковних журналів

Коли йдеться про свята, то Різдво, зазвичай, привертає найбільшу увагу. Однак без стародавніх подій, які ми святкуємо кожного Великодня, не було б Різдва.

Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) якось навчав: “Без Великодня не було б Різдва. Без Христа, Який викупив нас у Гефсиманії і на Голгофі, та без тріумфального факту Воскресіння Немовля Ісус з Віфлеєма було б просто ще одним немовлям”[1].

Ось кілька традицій, які ви могли б додати до ваших щорічних святкувань.

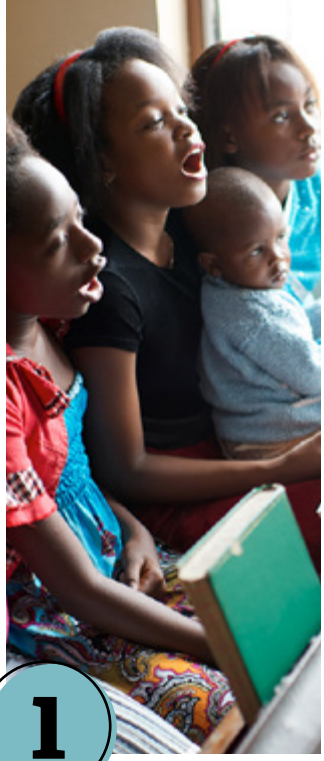

1

Співайте Великодні колядки.

Якщо відкласти веселі пісні про оленів та ельфів, у Різдвяних колядках співають про Ісуса Христа. Великдень—чудова пора для музики про Спасителя, і, так, її можна навіть співати біля дверей ваших сусідів.

Якщо вам не приходять ідеї, зазирніть у тематичний покажчик збірника гімнів і знайдіть заголовки “Великдень” і “Спокута”. Будь-яка пісня, в якій оспівується Ісус Христос, підходить для Великоднього колядування.

2

Пробачте комусь

Як часто ви дякували за дар покаяння? Великдень є чудовою нагодою більше задуматися над тим, як ми можемо запропонувати такий самий дух прощення іншим.

Ісус навчав: “Отже, Я кажу вам, ви повинні прощати один одного;

Я, Господь, прощатиму того, кого прощатиму, але від вас вимагається прощати всіх людей” (УЗ 64:9–10).

Запитайте себе: до кого я відчуваю неприязнь? Моліться, щоб мати силу простити цю людину і дайте можливість Спасителю допомогти вам подолати ті погані почуття.

3

Організуйте театралізоване дійство, виставу або концерт

Ви можете організувати Великодню виставу. Простим прикладом цього може бути прочитання на домашньому сімейному вечорі уривка з Писань або концерт хорового співу.

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *БО ДИТЯ НАРОДИЛОСЯ НАМ*, ХУДОЖНИК ЛІННІ МІЛЛМАН ВЕЙДІНГЕР

Запроваджуйте нові Великодні традиції

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ *ІСУС ХРИСТОС НА АМЕРИКАНСЬКОМУ КОНТИНЕНТІ*, ХУДОЖНИК ДЖОН СКОТТ

4

Відвідайте могили близьких людей

Завдяки Ісусу Христу смерть втратила своє жало (див. 1 Коринтянам 15:55). Присвятіть час відвідуванню могил близьких людей, щоб поміркувати над цією величною подією.

Ви можете навіть прочитати вголос деякі улюблені уривки з Писань, де йдеться про воскресіння, коли будете поряд з могилами. Ось кілька (з *багатьох)* уривків з Писань, до яких ви можете звернутися: 1 Коринтянам 15:20–22; Алма 11:42–44 і Учення і Завіти 88:14–16.

5

Ставайте трохи кращими

Під час Великодня ми вшановуємо події, що відбувалися в Гефсиманії, на хресті, під час воскресіння Спасителя з мертвих на третій день, а потім Його служіння упродовж 40 днів перед сходженням на небеса.

Крім того, невдовзі після сходження на небеса Ісус Христос явився нефійцям і служив їм (див. 3 Нефій 11–28). Нам є що святкувати!

Чому б не продовжити для себе Великодню пору? Нехай ваша душа довше радіє дивам Великодня. Зробіть свідоме зусиля, щоб бути більше схожими на Христа упродовж 40 днів після Великодня.

Цієї Великодньої пори присвятіть певний час роздумам про найбільший з усіх дарів.

Щоб отримати натхнення, зважте на таке запрошення Президента Рассела М. Нельсона: “Присвячуйте певний час щотижня вивченню *усього*, що сказав і зробив Ісус, як це записано в Старому Завіті, бо Він—Єгова Старого Завіту. Вивчайте Його закони, як вони записані в Новому Завіті, бо Він є його Христом. Вивчайте Його вчення, як вони записані в Книзі Мормона, бо немає жодної книги Писань, в якій так ясно викладені Його місія і служіння. І вивчайте Його слова, як вони записані в Ученні і Завітах, бо Він продовжує навчати Своїх людей у цьому розподілі”[2].

Ваші традиції чекають на вас

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Щоб знайти найважливіший день в історії, ми повинні повернутися до того вечора майже 2000 років тому в Гефсиманському саду, коли Ісус Христос став на коліна в могутній молитві і запропонував Себе в якості викупу за наші гріхи”[3].

Найважливіші події в історії варті того, щоб кожного року знаходити час і розмірковувати над ними. Традиції допомагають нам це робити—ті, які вказані в цьому переліку, або ті, які ви самі для себе оберете.

Яку ви додасте цього року? ■

ПОСИЛАННЯ

1. Гордон Б. Хінклі, “The Wondrous and True Story of Christmas”, *Ensign*, Dec. 2000, 5.
2. Рассел М. Нельсон, “Пророки, провідництво та божественний закон” (всесвітній духовний вечір для дорослої молоді, 8 січня 2017), broadcasts.lds.org.
3. Дітер Ф. Ухтдорф, “Оце Чоловік!”, *Ліягона,* трав. 2018, с. 108.

Найбільший вияв Божої любові

Президент М. Рассел Баллард
Діючий Президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Бог виявляє Свою любов до нас, надаючи скерування, необхідне для розвитку й досягнення свого потенціалу. Він, Хто знає найбільше про нас, наш потенціал і наші вічні можливості, дав нам божественну пораду і заповіді в Його довідниках інструкцій---Священних Писаннях. Коли ми розуміємо ті інструкції та виконуємо їх, наше життя має мету і значення. Ми дізнаємося, що наш Творець любить нас і хоче, щоб ми були щасливі. У незрівнянному вияві цієї божественної любові до нас Він послав Свого Єдинонародженого Сина, Ісуса Христа.

"Так-бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне.

Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся" (Іван 3:16–17).

Ісус народився на землі. Він прожив досконале життя і тим самим вказав шлях, яким ми можемо йти. Він навчав Своїх учнів: "Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя" (Іван 8:12).

Ми можемо почати розуміти глибину Христової любові до нас, коли думаємо про те, що Він добровільно здійснив викуплення і перестраждав біль за наші гріхи "таким стражданням, яке примусило [Його], Самого Бога, найвеличнішого з усіх, тремтіти від болю і кровоточити кожною порою, та страждати і тілом, і духом" (Учення і Завіти 19:18).

Цієї Великодньої пори віддаймо особливу дяку Богові за Спокуту і Воскресіння Його улюбленого Сина Ісуса Христа. Бо в Ньому, Ним і через Нього цей тимчасовий смертний стан може перетворитися на постійне, досконале існування, радість якого неможливо описати словами.

Уся краса природи є відблиском Його божественної сили і вияву Його любові. Однак найбільше з чудес чекає на нас попереду. Воно станеться тоді, коли Його силою ми подолаємо смерть і могилу, щоб перейти в інший світ, який не мине, де, якщо ми того будемо гідні, ми будемо з Ним і нашим Небесним Батьком навіки вічні. ■

З виступу на квітневій генеральній конференції 1988 року.

ПІКТОГРАМИ ЕНДРЮ РОБЕРТСА

Працював у **автосалоні** *свого батька на початку 1950-х років і став* **найкращим продавцем.**

Народився 8 жовтня 1928 року в **Солт-Лейк-Сіті, штат Юта.**

Він навчався в **Університеті Юти.**

Президент

М. РАССЕЛ БАЛЛАРД

Служив на місії повного дня в **Англії.**

Служив **президентом місії** *в Канадській Торонтській місії з 1974 по 1977 рік.*

Познайомився зі своєю дружиною Барбарою Боуен в Університеті Юти на **танцювальній вечірці.**

Одружився з **Барбарою Боуен** *у Солт-Лейкському храмі 28 серпня 1951 р.*

Був підтриманий у якості члена **Кворуму Дванадцятьох Апостолів** *6 жовтня 1985 р.*

Його рукопокладено як **діючого президента** *Кворуму Дванадцятьох Апостолів 14 січня 2018 р.*

Має **7** *дітей,* **43** *онуків,* **91** *правнука.*

Після жовтневої генеральної конференції 1980 року він написав понад **600 листів** *підбадьорення тим членам Церкви, які намагалися відновити своє свідчення.*

У своєму столі зберігає **печиво Орео** *як нагадування про хлопчика, який нещодавно подолав довгий шлях до табору біженців, отримав упаковку печива і запропонував першу пачку президенту Балларду.*

БІЛЬШЕ СТОРІНОК ДЛЯ ДІТЕЙ

Знайдіть хороше застосування журналу *Друг*. Якщо у вашому домі немає дітей, ви можете:

- Поділитися *Другом* із сім'єю, яка не отримує *Ліягону*.
- Подарувати його другові або сусідові.
- Передати його провіднику або вчителю Початкового товариства.

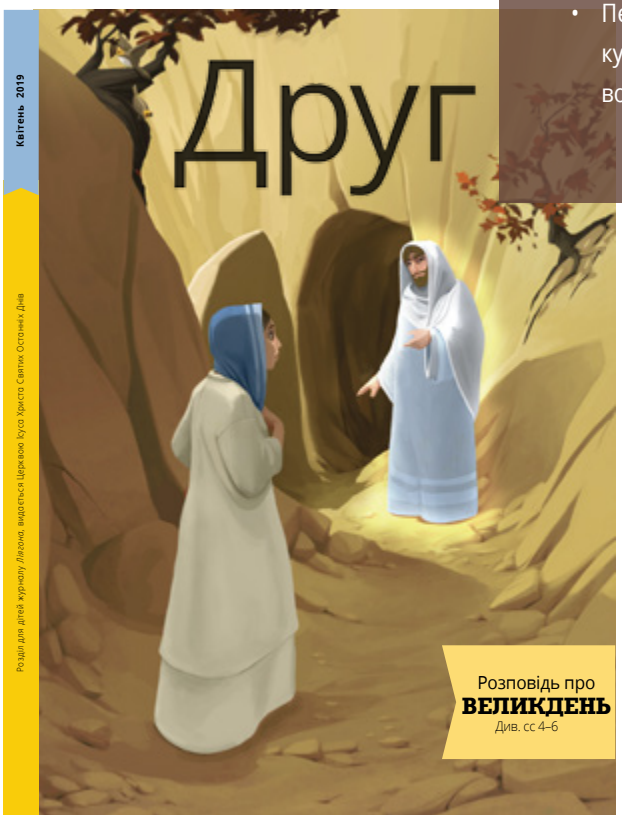

ДОРОСЛІЙ МОЛОДІ
ПОТРІБНА ДОПОМОГА В ПРИЙНЯТТІ ВАЖЛИВИХ РІШЕНЬ?
42

МОЛОДІ
ЯК ЗНАЙТИ МИР ДЛЯ СЕБЕ ТА ІНШИХ
52

ВЕЛИКДЕНЬ
НОВІ ТРАДИЦІЇ
62

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

UKRAINIAN
4 021860 041929

Квітень 2019

Друг

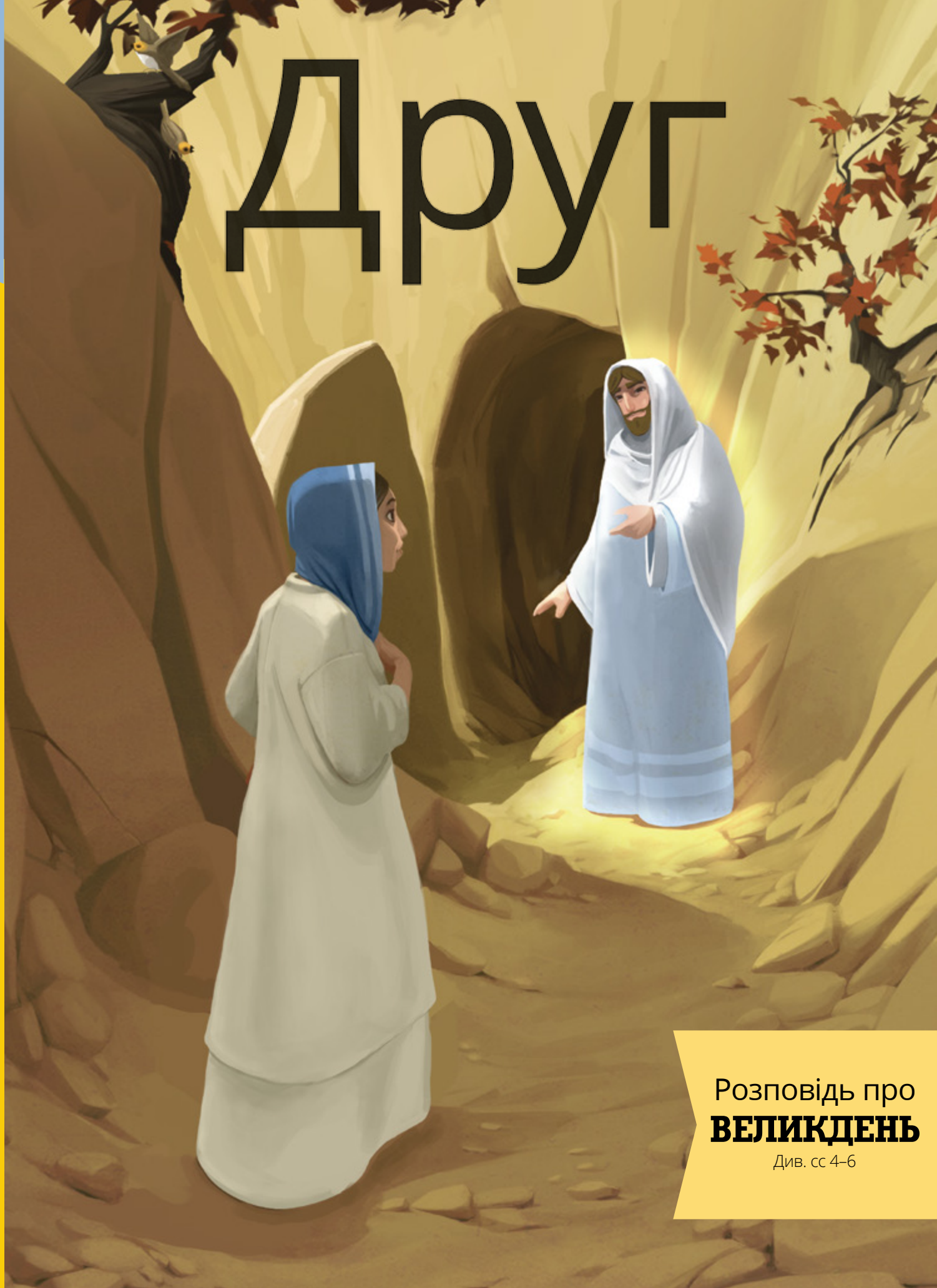

Розділ для дітей журналу *Ліягона*, видається Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Розповідь про
ВЕЛИКДЕНЬ

Див. сс 4–6

Президент Рассел М. Нельсон

Величний ДАР від Бога

Одного разу ми з сестрою Нельсон дивилися на тропічних рибок в акваріумі. Яскраві рибки різних форм і розмірів стрімко плавали туди-сюди. Я запитав у працівниці, яка була неподалік: “А хто годує цих красивих рибок?”

Вона відповіла: “Я годую”.

Тоді я спитав: “Чи вони колись дякували вам?”

Вона відповіла: “Ще ні!”

Деякі люди подібні до тих рибок. Вони не знають про Бога і доброту, яку Він їм виявляє. Наскільки було б краще, якби кожен міг більше знати про любов Бога і виявляти Йому вдячність.

Вдячність за Ісуса Христа.

Бог послав Свого Сина, Ісуса Христа, щоб нам допомагати. Він це зробив, бо дуже нас любить.

Ісус прийшов, щоб **викупити** нас.

Завдяки Його **Спокуті** ми зможемо воскреснути після того, як помремо.

Завдяки Його Спокуті ми можемо повернутися, щоб жити з Небесним Батьком вічно.

Ісус казав:

> ‘‘Я воскресення й життя.
> Хто вірує в Мене,—хоч і вмре, буде жити.
> І кожен, хто живе та хто вірує в Мене,
> —повіки не вмре’’ (Іван 11:25–26).

Це чудове Великоднє послання! ●

викупити: сплатити за наші гріхи, щоб ми могли повернутися до Бога

Спокута: коли Ісус страждав за наші гріхи в Гефсиманському саду і помер на Хресті Череповища

Зі статті “Дякуймо Богу!”, Ліягона, *трав. 2012, сс. 77–80.*

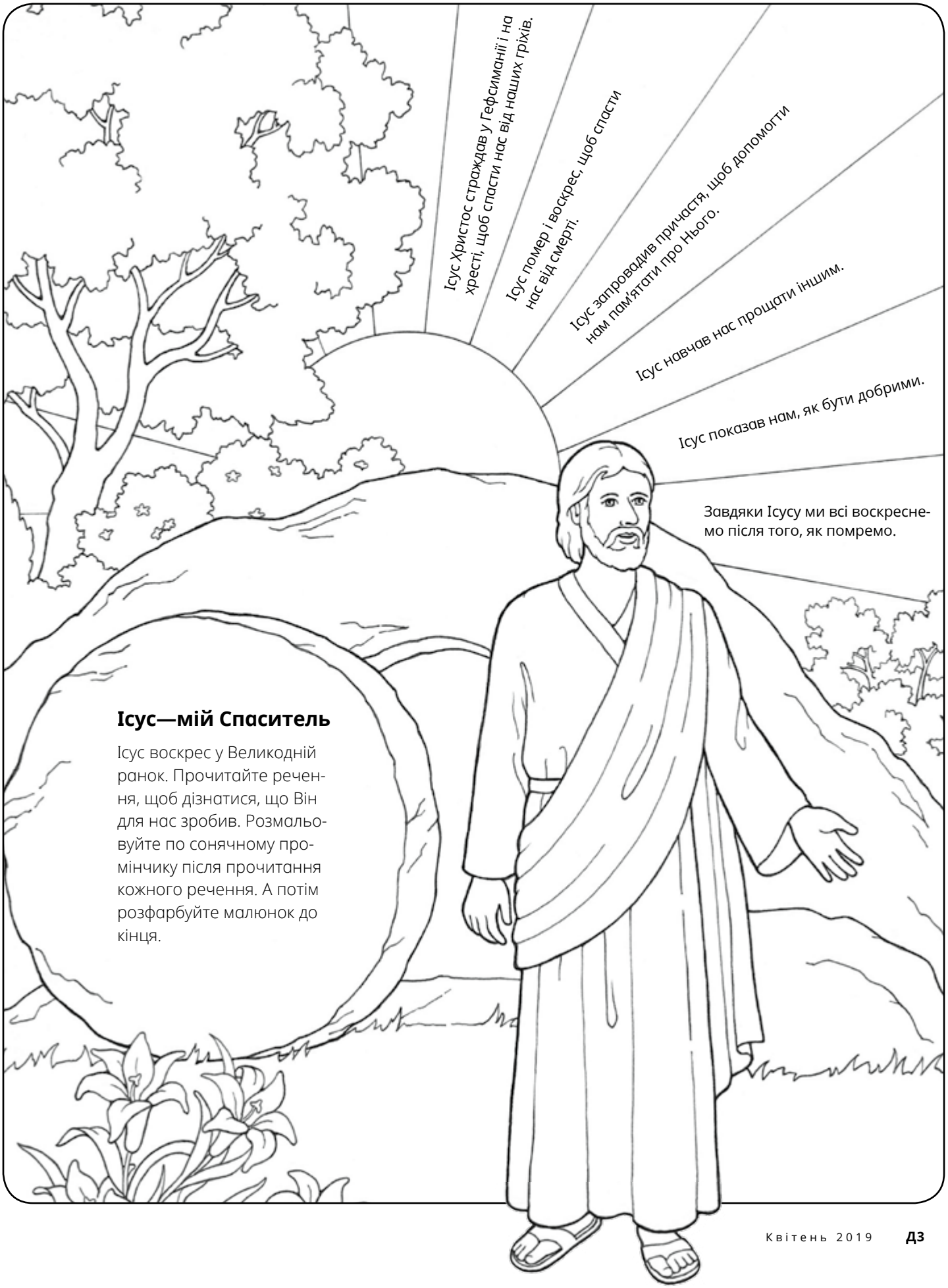

Ісус—мій Спаситель

Ісус воскрес у Великодній ранок. Прочитайте речення, щоб дізнатися, що Він для нас зробив. Розмальовуйте по сонячному промінчику після прочитання кожного речення. А потім розфарбуйте малюнок до кінця.

ЗЛІВА: ІЛЮСТРАЦІЯ СІМНІ БЛОКЕРА; СПРАВА: ІЛЮСТРАЦІЯ БЕТ УІТТЕКЕР

Історія про Великдень

Ісус любив Своїх друзів. Він омив їхні ноги. Потім Він дав їм причастя. Він сказав, щоб вони Його пам'ятали. Він навчав їх любити одне одного.

Потім Ісус пішов у сад. Він молився за всіх нас. Він відчував біль за наші хвороби. Він відчував біль за наші гріхи.

Злі люди забрали Ісуса.
Вони завдали Йому болю.
Він помер за нас на хресті.
Його друзі поклали Його
тіло в гробницю.

Через три дні Його друзі повернулися. Гробниця була порожня! Ангели сказали їм: “Він воскрес”. Ісус знову був живий! Завдяки Ісусу ми знову будемо жити після того, як помремо.

ІЛЮСТРАЦІЇ ЕЙПРІЛ СТОТТ

Ісус любить мене. Я можу зробити Великдень особливим, пам’ятаючи про Нього. ●

Прочитайте про Великодній ранок у Матвій 28.

З Ним вічно буду жити я

Радісно ♩ = 90–96

Слова і музика Саллі ДеФорд

F C Dm B C F

1. Наш Па - стир До-брий лю - бить всіх Сво - їх ма-лих яг - нят. А
2. Спа - си - тель лю-бить всіх ді - тей, Він лю - бить і ме - не. Як -
3. Спа - си - тель шлях ме - ні вка-зав, Він при - кла-дом на - вчить. Як -

C7 Am Dm Gm C7

тих, хто за - блу - ка - є, Пі - де Він від - шу - кать. На
що я за - блу - ка - ю, До ме - не Він при - йде. По -
що я по - ми - лю - ся, То зна - ю, Він про - стить. Пі -

F Dm Gm C7 A A7 Dm

го - лос Па - сти - ря сво - го Я - гня - та при - бі - жать. Він
чу - ю го - лос Па - сти - ря, До Ньо - го при - бі - жу. І
ду до - ро - го - ю Хри - ста, Не бу - ду я грі - шить, У

B C7 F Dm B C7 F

ра - до при - ві - та - є їх, Лю - бо - в'ю о - гор - не.
Він лю - бо - в'ю о - гор - не, Ко - ли я по - вер - нусь.
цар - стві Бо - га в ра - до - сті Я віч - но бу - ду жить.

© 2019 by Sally DeFord. All rights reserved.
Цю пісню можна копіювати для разового некомерційного церковного або домашнього використання.
Ця позначка має бути на кожній окремій копії.

Джейн Мак-Брайд
Ґрунтується на справжніх подіях

“Щоб учинили ви добре” (2 Коринтянам 13:7).

“Мені потрібно, щоб ти побула зі своїм молодшим братиком,—сказала мама.— Ми з татом підемо допомогти одній хворій людині”.

Я на мить перестала підмітати підлогу нашого маленького будиночка і кивнула. Мама була президентом Товариства допомоги, і вона часто відвідувала сестер нашого приходу.

“Дякую, Арлін,—сказала мама, поцілувавши мене в маківку.— Джон спить. А на столі піднімається тісто на хліб. Будь ласка, нічого з ним не роби”.

Крізь вхідні двері я бачила, як вона з татом їхала у возі курною дорогою. Я пишалася, що мама мені довіряє.

Підмітаючи кухню, я зупинилася біля тіста. Я вже не могла дочекатися, коли мама пектиме сьогодні хліб. Зазвичай ми їли свіжоспечений хліб з домашнім варенням. Але варення закінчилося три місяці тому.

Варення! Від думки про нього мені захотілося чогось солоденького. Я поглянула на банку з цукром, яка стояла високо на полиці. Я знала, що мама приберігає його, щоб приготувати більше варення.

Але чим більше я думала про цукор, тим більше мені його хотілося. Не витримавши, я підсунула стілець до буфету і потягнулася до банки. Я ледь дотягалася пальцями до банки з цукром. Я підтягнула її ближче до краю полиці. …

І тоді банка упала з полиці! Я намагалася зловити її, однак вона впала і з гучним звуком приземлилася прямо посередині тіста. Цукор розсипався на тісто, на буфет і на підлогу.

“Ой, ні!”— вигукнула я. Це розбудило мого братика, який був ще немовлям. Він почав плакати. *Я* хотіла плакати також. Що скаже мама про цей безлад?

Солодка чесність

ІЛЮСТРАЦІЯ САРИ ГРЕМЕЛ/СПАХЕР

Коли я заспокоїла Джона, то зробила все, щоб якнайкраще прибрати цукор. Я витягнула банку з тіста і помила її. Я змела цукор на буфеті й на підлозі. Але я не могла нічого зробити, щоб вибрати цукор з тіста.

Я думала про те, щоб поставити банку назад на полицю. Може мама не помітить, що вона порожня. Але я знала, що це неправильно. Тож я поставила банку на стіл і чекала, коли мама і тато повернуться додому.

Коли вони повернулися, мама відразу ж помітила банку з-під цукру.

Я глибоко вдихнула. “Мені просто хотілося трошки спробувати цукру. Але я зіштовхнула банку з полиці. Я спробувала все підмести, але не змогла вибрати цукор з тіста”. Я поспіхом промовляла слова, дивлячись в підлогу.

Якусь мить мама мовчала.

“Вибач”,—прошепотіла я.

Мама зітхнула. “Нічого, думаю, що сьогодні хліб буде солодшим, ніж завжди”,—сказала вона. Я підвела погляд. Вона злегка усміхалася. “Дякую, що розповіла мені про те, що сталося”.

Коли того вечора ми їли солодкий хліб, ми з мамою і татом розмовляли про чесність.

“Ми всі робимо багато помилок у житті,—сказав тато.— Але коли ми чесні і намагаємося каятися, Небесний Батько та Ісус радіють. Ми завжди будемо мати благословення, якщо чесні, навіть якщо спочатку це здається нелегко.

Мені було все ще сумно, що я розсипала цукор. Я знала, що через мою помилку ми, можливо, не наваримо так багато варення цього року. Однак я раділа, що сказала правду. То було чудове відчуття, солодше за весь цукор разом узятий. ●

Автор живе в штаті Колорадо, США.

“Виконання Божих заповідей приносить благословення, завжди! Порушення Божих заповідей тягне за собою втрату благословень, завжди!

Президент Рассел М. Нельсон, “Виявляйте свою віру”, *Ліягона,* трав. 2014, с. 30.

Старійшина Беднар відвідує Індію

Старійшина Беднар подорожував зі своєю дружиною Сьюзен Беднар, щоб ділитися свідченням про Ісуса Христа з членами Церкви в Індії. Індія—одна з найбільших країн у світі. І невдовзі в ній буде перший храм!

Старійшина і сестра Беднар поїхали до міста Раджахмундру. Жоден апостол ніколи не був там раніше.

Дітям вдалося потиснути руку старійшини Беднара.

На зустрічі в місті Гайдарабаді цій дівчинці вдалося поставити старійшині Беднару запитання.

"Чим більше я подорожую світом, чим більше країн відвідую, чим більше бачу людей, від яких маю благословення навчатися, тим більше розумію, що в усьому світі люди в більшості своїй однакові".

Усі були раді почути свідчення апостола Божого!

ІЛЮСТРАЦІЇ СКАЙЛЕРА ДУМАСА

ЗНАЙДИ ДВОХ ОДНАКОВИХ СЛОНІВ.

В Індії живе приблизно 30 тис. слонів. Скільки пар однакових слонів, зображених нижче, ти зможеш знайти? Назви своїх улюблених тварин, які були створені Небесним Батьком та Ісусом Христом.

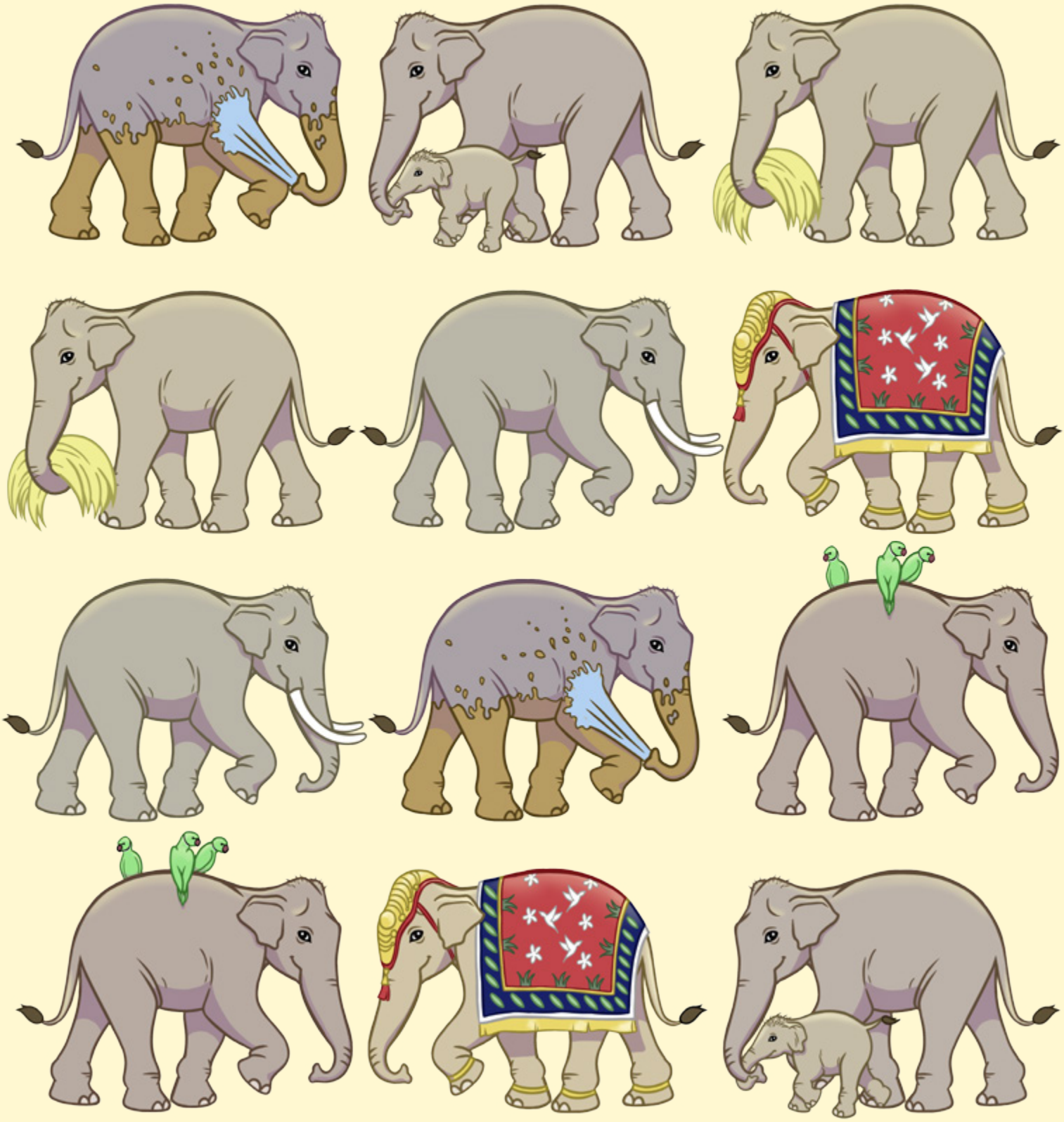

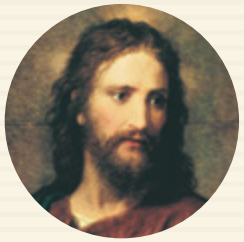

Наші ПРОРОКИ і АПОСТОЛИ

Ісус Христос керує Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів через пророків і апостолів. Читайте про них нижче. Потім **виріжте зображення на с. Д23** і прикріпіть їх скотчем на правильному місці у схемі. Прикріпіть скотч вгорі кожного зображення, щоб ви могли піднімати зображення і читати факти, розміщені під зображенням.

- Його перша робота—прибиральник радіомайстерні
- Став юристом і суддею Верховного суду Юти
- Був президентом Університету Бригама Янга

Президент Даллін Х. Оукс
Перший радник у Першому Президентстві

- Був кардіохірургом
- Вивчив кілька мов, у тому числі мандаринську
- Має 10 дітей: 9 дочок і 1 сина

Президент Рассел М. Нельсон
17-й Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

- У старших класах грав у баскетбол
- Навчався фізики у свого батька за допомогою шкільної дошки, яка висіла у них вдома
- Був президентом Рікс-коледжу, який тепер має назву УБЯ–Айдахо

Президент Генрі Б. Айрінг
Другий радник у Першому Президентстві

- Через дотримання високих норм у коледжі його прозвали “єпископом”
- Був власником автосалону
- Служив місіонером в Англії та президентом місії в Торонто, Канада.

Президент М. Рассел Баллард
Діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- Був напарником старійшини Кука під час місії в Англії
- Працював у Системі церковної освіти
- Був президентом УБЯ

Старійшина Джеффрі Р. Холланд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- У дитинстві був біженцем
- Був командиром літака
- Любить кататися на лижах зі своїми дітьми та онуками

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- Був захисником у шкільній футбольній команді
- Після служіння на місії в Німеччині охристив свого батька і той став членом Церкви
- Був президентом Рікс-коледжу, який тепер має назву УБЯ–Айдахо

Старійшина Девід А. Беднар
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- Здобув свідчення після вивчення Писань і молитви зі своїм старшим братом
- Побачив свою майбутню дружину на шкільному конкурсі талантів
- Служив провідником Церкви на Філіппінах і Тихоокеанських островах

Старійшина Квентін Л. Кук
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- Випікав домашній хліб для своєї сім'ї у дитинстві
- Підлітком брав участь у виставі на пагорбі Кумора у штаті Нью-Йорк
- Працював юристом до того, як його було покликано апостолом

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- Зростав на молочній фермі в Айдахо, США
- Служив місіонером і президентом місії у Франції
- Розмовляє французькою, португальською, іспанською та англійською мовами

Старійшина Ніл Л. Андерсен
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- Був президентом місії в Нью-Йорку, США
- Його девіз такий: "Найголовніше—це люди"
- Освятив першу будівлю Церкви СОД у Чеській Республіці

Старійшина Рональд А. Разбанд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- Служив місіонером і президентом місії в Японії
- Розпочав свій бізнес, виготовляючи та продаючи тренажери
- Служив єпископом усієї Церкви

Старійшина Гарі Е. Стівенсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- Має ще одне ім'я—Гуннар, що означає "відважний солдат"
- Переїхав зі своєю сім'єю з Юти до Швеції, коли йому було 11 років
- Працював кардіологом

Старійшина Дейл Г. Ренлунд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- Любить тварин, у тому числі й пінгвінів
- Любить знайомитися з людьми у кожній країні
- Записи його сімейної історії сягають Першого Гонга Дракона у 837 році від Р.Х.

Старійшина Герріт У. Гонг
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- Родом з Бразилії, де служив місіонером, та був президентом місії в Португалії
- Дізнався про Церкву разом зі своєю сім'єю, коли був ще хлопчиком
- Почав готуватися до місії ще з 12 років

Старійшина Уліссес Соарес
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Перевірте свої відповіді на lds.org/prophets-and-apostles.

Куди ЗНИКЛО ПАЛЬТО?

Шейла Кіндред

Ґрунтується на справжніх подіях

“Я, Господь, прощатиму того, кого прощатиму, але від вас вимагається прощати всіх людей” (Учення і Завіти 64:10).

“Мамо, моє пальто зникло!”— сказав Бред. Вже був час іти додому з церкви, але Бред не міг знайти на вішаку свого пальта.

“А ти впевнений, що залишив його саме там?”— запитала мама.

“Так. Воно було саме тут”. Пальто Бреда було яскравого блакитного і червоного кольорів. Його було неможливо не помітити.

“Може його перевісили. Давай пошукаємо його по всій будівлі”,—сказав тато.

Мама, тато і Бред розділилися, щоб подивитися в різних кімнатах. Вони також зазирнули в коробку для загублених і знайдених речей, у причасну залу, у клас, де Бред був на Недільній школі, в кімнату Початкового товариства та передивилися кожен вішак. Вони навіть зайшли у вбиральні, однак пальта не знайшли.

“Мабуть хтось його випадково взяв. Я впевнений, що наступного тижня, як тільки та людина зрозуміє, що взяла не свою річ, вона поверне пальто”,—сказав тато.

“А тим часом ти можеш носити своє старе пальто”,—сказала мама.

Бред насупився. Йому не подобалося його старе пальто. Воно було тоненьке, замале і кольори

ІЛЮСТРАЦІЯ ГАЯ ФРЕНСІСА

поблякли. Йому подобалося нове червоно-блакитне пальто, бо в ньому він був схожий на супергероя.

“Мабуть хтось побачив, яке класне моє пальто, і вкрав його”,—подумав Бред. Як це могло трапитися в Церкві? Кожен тут має бути чесним. Бред не міг допустити, щоб злодій зник разом з пальтом. У нього з’явився план. Наступної неділі він буде уважно спостерігати, щоб побачити, хто прийде в його пальті. Потім він підкрадеться зі спини і вигукне: “Стій, злодію!” Та людина пошкодує, що взяла пальто.

Бред не міг дочекатися неділі, щоб здійснити свій план. Але наступної неділі було надто тепло, щоб одягати пальто.

Ще через тиждень Бред підозріло оглядав усіх хлопчиків у Початковому товаристві, думаючи, хто вкрав його пальто. Той високий хлопчик? А може то була дівчинка. Він відчував, що нікому не може довіряти. Бреду не подобалося те відчуття.

Після Церкви Бред поспіхом побіг за будівлю, щоб спостерігати, як сім’ї одягають верхній одяг. Але він ніде не побачив свого пальта. Він навіть знову перевірив коробку для загублених і знайдених речей, … однак пальта там не було. Де б воно могло бути?

По дорозі додому Бред обдумував новий план. Він буде молитися. Він знав, що Небесний Батько може знаходити загублені речі. Того вечора Бред помолився і сказав: “Небесний Батьку, будь ласка, скажи мені, хто взяв моє пальто. Я хочу, щоб воно знову було в мене“.

Бред чекав, щоб ім’я або обличчя злодія з’явилося в голові. Але натомість він почав думати про свого друга Карла. Бред завжди сидів біля Карла в Початковому товаристві. Вони багато жартували і сміялися разом. Однак Карла кілька тижнів не було в церкві. Бред за ним сумував.

А що, коли *Карл* узяв його пальто? Можливо, Карл тепер боїться прийти до церкви, бо думає, що Бред більше не буде з ним дружити. Бредові дуже хотілося, щоб Карл прийшов знову. Якщо Карл узяв пальто, Бред вирішив, що не буде на нього сваритися. Він його пробачить.

Бред стрибнув у ліжко. Він відчував полегшення.

Наступної неділі в Початковому товаристві знову не було Карла. Але прийшов новий хлопчик. У нього була смугаста червоно-блакитна краватка.

“Класна краватка,—сказав Бред, сідаючи біля новенького хлопчика.— У ній ти схожий на супергероя”.

Хлопчик посміхнувся.

Бред усміхнувся також. Він більше не шукав злодіїв. Він шукав друзів. ●

Автор живе в штаті Айова, США.

Привіт з Естонії!

Ми—Марго і Паоло. Цього року ми подорожуємо навколо світу, щоб дізнаватися про дітей Бога. Приєднуйтеся до нас у нашій подорожі до Естонії!

Це—Таллін, столиця Естонії. Йому майже 800 років! В Естонії багато незайманої природи—лісів і боліт. Фактично більше половини території Естонії вкрито лісами. Багато людей в Естонії люблять проводити час на природі.

Ось як звучить "привіт" естонською мовою:

Tere!

А ось так естонською мовою називається Церква:

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik

Естонія знаходиться на півночі Європи. В цій країні є понад 2000 островів. В Естонії живе більше 1,3 мільйона чоловік.

А що в Естонії подають на обід? Це може бути свинина або солона риба з картоплею, капустою, сметаною і чорним хлібом. Це називається “sprat sandwich”.

Церква в Естонії невелика, але сильна. Там є приблизно одна тисяча членів Церкви. Найближчий до них храм знаходиться в Гельсінкі, Фінляндія.

Вам подобається співати в Початковому товаристві? Кожні п’ять років естонці збираються на великий фестиваль, щоб прославляти свою країну співом і танцями.

Ви з Естонії? Пишіть нам! Ми будемо раді отримати вашого листа!

Познайомтеся з двома сестрами, які живуть в Естонії!

Одного вечора, коли я хотіла лягати спати, ніде не було мого ведмедика. Я шукала його, але не могла знайти. Я помолилася. Потім я знайшла свого ведмедика і мені снилися хороші сни.

Б’янка Дж., 7 років

Наша сім’я любить служити іншим людям. Служіння допомагає нам відчувати Святого Духа, Який приносить приємне відчуття миру. Разом із сестрами я роблю подарунки для інших, бо ми хочемо, щоб вони відчували любов.

Пііб і Дж., 10 років

Дякуємо за те, що подорожували з нами Естонією! Побачимося наступного разу!

ЗОБРАЖЕННЯ МАРГО І ПАОЛО ЗРОБЛЕНІ КЕТІ МАК-ДІ

НОВА ЛЮДИНА

Джессіка Ларсен

Ґрунтується на справжніх подіях

Естонія

"У мене сюрприз!"— сказала *Ема* (мама), коли забирала Расмуса зі школи. Вони йшли разом вузенькими вуличками, уздовж яких стояли різнокольорові будинки.

"*Rosolje* на обід?"— з надією сказав Расмус. Вони їли цю страву як раз тиждень тому на його сьомий день народження. Але йому ніколи не набридає салат з буряка і картоплі з оселедцем.

Ема похитала головою і усміхнулася. "Сьогодні вранці в автобусі я познайомилася з двома молодими жінками. Місіонерками. Цього вечора вони прийдуть до нас, щоб розповісти про свою церкву".

Расмуса це зацікавило. Він ніколи не зустрічав місіонерів раніше.

Коли прийшли місіонерки, він грався у своїй кімнаті пожежною машинкою. "*Tere*! *Tere*! Привіт!"—вони привітали *Ема*, заходячи в квартиру. Місіонерки зняли свої чоботи і взули домашні капці, які *Ема* тримала для гостей. *Ема* провела місіонерок до помаранчевого дивана. Однак Расмус залишався за дверима.

Вища дівчина помітила його і усміхнулася. На її чорній табличці був напис Õde Craig (сестра Крейг). "Твоя мама сказала, що в тебе нещодавно був день народження,—сказала вона.— Ми тобі щось принесли". Вона тримала маленьку картку. Расмус уважно її розглянув.

На ній було зображення чоловіка, одягнутого в білий одяг, а його руки були простягнуті.

"Чи ти знаєш, хто це?— запитала Õde Craig.

Расмус не знав імені того чоловіка. Він ніколи раніше не бачив такого зображення. Однак чоловік був добрим і могутнім. "Думаю, що він—цар!"— сказав Расмус.

ІЛЮСТРАЦІЇ ҐАРТА БРЮНЕРА

Обидві місіонерки усміхнулися. “Так, Він цар! Він Цар царів. Його звуть Ісус Христос”. Õde Craig витягнула книгу з синьою обкладинкою. “А це—книга яка навчає про Нього, *Mormoni Raamat*. Книга Мормона”.

Разом з *Ema* вони почали читати Книгу Мормона кожного дня перед тим, як піти до школи. У школі Расмус разом з класом ходив на прогулянки і потім лягав спати. Після школи він та *Ema* часто зустрічалися з місіонерками. Вони розмовляли з ними про те, що прочитали в Книзі Мормона. Іноді *Ema* пригощала всіх *kringel*—плетінкою з корицею. На вихідні разом з *Ema* Расмус катався на велосипеді або вони влаштовували пікнік на узбережжі. Іноді вони довго гуляли лісом або вздовж їхньої улюбленої річки.

Під час такої прогулянки лісом *Ema* сказала, що хоче охриститися. Расмус усміхнувся. Місіонерки просили *Ema* молитися про те, чи слід їй христитися. Було схоже, що вона прийняла рішення!

“І я знаю, де я буду христитися”,—сказала вона з усмішкою.— Угадай, де?”

Расмус пригадав урок місіонерок про хрищення. Вони показували малюнок, де Ісус та Іван Христитель стояли в річці. …

“У річці!—вигукнув він.— У нашій улюбленій річці”.

Через тиждень Расмус стояв на березі річки разом з місіонерами та іншими людьми з церкви. *Ema* була готова до хрищення. Її занурили у воду так само, як Ісуса Христа. Коли вона з’явилася з води, то усміхалася. Расмус хотів запам’ятати цю мить назавжди—блакитна вода, білі польові квіти на зеленій траві, і його мама усміхається.

“Що ти відчувала під час хрищення?”—запитав він пізніше, коли всі їли печиво, принесене місіонерками.

“То було прекрасно,—сказала вона.— Я не хотіла виходити з річки. Я почуваю себе зовсім новою людиною!” Мама міцно його обняла.

“На свій наступний день народження я хочу охриститися так само, як ти й Ісус,—сказав Расмус.—Я також хочу почувати себе новою людиною!” ●

Автор живе в штаті Техас, США.

Я знову побачу його

Рейна І. Абурто.
Другий радник у генеральному президентстві Товариства допомоги

Я виросла в Нікарагуа. У дитинстві я все робила разом зі своїм старшим братом. Ми разом ходили до школи. Ми разом ходили в магазин. Ми разом придумували ігри в нашому дворі. Ми були щасливі.

А потім, коли мені було 9 років, сталося щось дуже сумне. Мій брат загинув під час землетрусу. Спочатку я не могла повірити, що його немає. Я продовжувала уявляти, що він постукає в наші двері. Він розповість, що був десь далеко. Я постійно дивилася на двері, бажаючи, щоб так і сталося. Мені так хотілося знову побачити його.

Потім стало трохи легше. Я все ще сумувала за братом, але знову могла відчувати радість.

У той час я не була членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Однак коли я виросла, то дізналася про Церкву і охристилася. Одного разу я мила посуд. То була Великодня пора. Я думала про Воскресіння і про свого брата.

Раптом мене огорнуло відчуття. Я пам'ятаю, як побачила у видінні свого брата. Я розуміла, що це не божевілля! Це зійшло через Святого Духа, щоб утішити мене і скерувати. Одного дня мій брат дійсно воскресне. І я дійсно побачу його знову.

Якщо померла людина, яку ви любите, зрозуміло, що вам її не вистачає і ви сумуєте. Поговоріть зі своєю сім'єю або дорослою людиною, коли відчуєте, що готові до розмови. Моліться Небесному Батькові, щоб зрозуміти свої почуття. Він допоможе вам знову відчути спокій.

Що б не сталося, пам'ятайте, що Ісус Христос любить вас. У Великдень ми згадуємо Його жертву за нас. Завдяки Йому ми всі воскреснемо і зможемо жити вічно з нашими сім'ями. ●

ІЛЮСТРАЦІЇ МЕЛІССИ МЕНВІЛЛ

Картки для втішення

Виріжте ці картки. Ви можете їх зігнути посередині або скористатися як закладкою. Зберігайте їх у Писаннях чи в іншому місці, де ви їх будете бачити, коли вам сумно, самотньо або страшно.

"Я не кину вас сиротами, Я прибуду до вас!"

Іван 14:18

"І Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре".

Об'явлення 21:4

"Будьте в доброму гуморі і не бійтеся, бо Я, Господь, з вами і стоятиму біля вас".

Учення і Завіти 68:6

Покажи й розкажи

Люблю на храм дивитись.

Ребекка С., 9 років, Арагва, Венесуела

Одного дня, коли ми сіли в машину, вона не могла зрушити з місця. Ми перевірили мотор, але це не допомогло. Я відчула, що маю помолитися, тож я так і зробила. Через кілька хвилин машина почала їхати. Я так рада, що Небесний Батько може завжди мені допомогти.

Бруклін Б., 9 років, Куецалтенанго, Гватемала

Два роки тому в наш клас у школі прийшов новий хлопчик. Він не ставився до інших по-доброму. Ніхто його не любив і не був до нього добрим. Здавалося, що це його засмучує, тож я не зробила того, що зробили інші. Кілька моїх друзів помітили це і зробили те ж саме. Я впевнена, що коли роблю те, чого очікує від мене Бог, то буду більш щасливою і в безпеці. Я вірю, що якщо матиму сміливість і буду висловлювати свою думку, то знайду друзів, яким буду подобатися за те, якою я є.

Вестіна К., 11 років, Вільнюс, Литва

Я люблю грати в футбол з молодшими дітьми і навчати їх нових прийомів гри. Це один з моїх улюблених способів служіння.

Саша К., 11 років, Москва, Росія

Скористайтеся цими фотографіями, щоб заповнити схему на сторінках Д12–Д13.

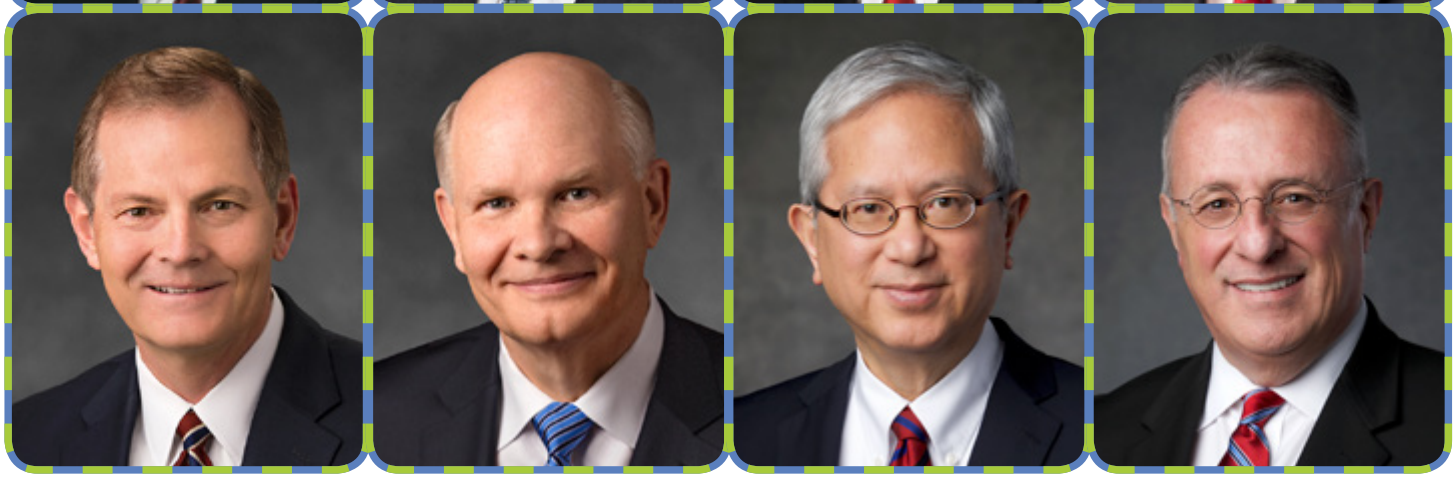

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

Шановні батьки!

Цього місяця журнал *Друг* містить історії та вправи, які допоможуть вашій сім'ї святкувати Великдень. Ми сподіваємося, що ваша сім'я буде із радістю розмірковувати про Великдень упродовж усього місяця!

- "Величний дар від Бога" (Д2)—Великоднє послання від Президента Рассела М. Нельсона
- "Ісус—мій Спаситель" (Д3)—розмальовка про Спокуту і Воскресіння Ісуса
- "Розповідь про Великдень" (Д4–Д6)—ілюстрована історія з Писань
- "З Ним вічно буду жити я" (Д7)—чудова нова пісня про покаяння
- "Нова людина" (Д18)—історія про хлопчика з Естонії, який дізнається про Ісуса
- "Я знову побачу його" (Д20)—сестра Рейна І. Абурто свідчить про Воскресіння

Будь ласка, пишіть, щоб ми дізналися, як ваша сім'я скористалася цими історіями та вправами.

Бажаємо вам благословень на Великдень!

Друг

New *Friend*
50 E. North Temple Street,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84105 USA
liahona@ldschurch.org

Знайдіть заховану всередині Ліягону!

НА ОБКЛАДИНЦІ ЖУРНАЛУ *ДРУГ*
ІЛЮСТРАЦІЯ ПАТРИЦІЇ КАСТАЛЕО

ЗМІСТ

Д2 Від Першого Президентства: Величний дар від Бога
Д4 Оповідання з Писань: Розповідь про Великдень
Д7 Музика: З Ним вічно буду жити я
Д8 Солодка чесність
Д10 Апостоли по всьому світу: Старійшина Беднар відвідує Індію
Д12 Наші пророки і апостоли
Д14 Куди зникло пальто?
Д16 Привіт з Естонії
Д18 Нова людина
Д20 Я знову побачу його
Д22 Покажи й розкажи
Д23 Фотографії пророків і апостолів

© 2019 BY INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

UKRAINIAN
4 021860 041929